

SKAUTŲ AIDAS

PAVASARIS 2011

VOL. 88 NO. 2



"Skautų aidas" (USPS 497-840) is published 4 times per year, for \$10.00 by Lithuanian Scout Association, Inc. a not-for-profit Illinois corporation. Administrative office is 802 N. Waiola, La Grange Park IL 60526. Periodical postage paid at Lagrange IL 60525, and at additional mailing offices.

POSTMASTER:

Send address changes to

SKAUTŲ AIDAS

802 North Waiola

La Grange Park, IL 60526

Office of Publication:

SKAUTŲ AIDAS

802 North Waiola

La Grange Park, IL 60526

Managing Editor:

Mrs. Irena Žukauskas

802 North Waiola

La Grange Park, IL 60526

"SKAUTŲ AIDAS"

Lietuvių Skautų Sąjungos organas

Isteigtas 1923. III. 15.

Šiauliuose, Lietuvoje.

LEIDŽIA LSS TARYBOS PIRMIJA

Redaktorė

v.s. Alė Namikienė

580 E. Park Ave.

Elmhurst, IL 60126-3646

Tel. (630) 279-8577

e-mail: vnamikas@att.net

Administratorė

s.fil. Irena Žukauskienė

802 North Waiola

La Grange Park, IL 60526

Tel. (708) 579-0529

e-mail: irenazukas@att.net

"Skautų aidą" maketuoja

Gema Kreivėnaitė

"Skautų aidą" spausdina

JAV LB Krašto valdybos būstinė,

Philadelphia, PA

Prenumerata metams	\$10.00
Oro paštų į užsienį	\$40.00
Garbės prenumerata	\$20.00
Garbės leidėjo prenumerata	\$30.00

„Skautų aidui“ straipsnius, nuotraukas, pranešimus atsiuntė:
 ps.fil. G. Gedo, Washington, DC, v.s.fil. D. Ramanauskas, Chicago, IL, D. Busuito, Detroit, MI, s. L. Gobiėnė, Detroit, MI, v.s.fil. R. Rudaitienė, Lemont, IL, v.s.fil. G. Plačas, Vydūno fondas, v.s.fil. T. Chiapetta, Chicago, IL, v.s. D. Mikužienė, Chicago, IL, ps. L. Balchienė, Los Angeles, CA, A.V. Škiudaitė, Lietuva, v.s. I. Meiklejohn, Toronto, ON, ps. D. Juozelskienė, Boston, MA, j.s. O. Savickienė, Chicago, IL, s. I. Paškauskienė, Toronto, ON, s.R. ir v.s. R. Fabijonas, Chicago, IL, v.s. M. Šulaitienė, New York, NY, kun. V. Viktoravičius, Klaipėda, ps. A. Belzer, New York, NY, ps. V. Jesewitz, Chicago, IL, j.v.s.fil. V. Vaitkus, Australia, G. Stauskienė, Toronto, ON, s. O. Žilinskienė, Kaunas, E. Staškus, Cleveland, OH, v.s.fil. G. Taoras, LSS, s.fil. R. Lemon, LSS, s.fil. T. Dundzila, LSS, v.s.fil. R. Griškelis, LSS

*Visiems nuoširdus ačiū!**Sesė Alė***„Skautų aidą“ rėmėjai:**

„Kun. Gražinos“ būrelis, Los Angeles, CA	\$500.00
Mirga ir Dantonas Šulaičiai, New York, NY,	
sūnaus Taurato atminimui	\$100.00
Ramutė Crosby, Woodensville, WA	\$ 20.00
Nijolė Stelmokienė, Chicago, IL	\$ 50.00
v.s. Irena Jankauskienė, Germantown, MD	\$ 50.00
Hartfordo skautai per v.s. Danguolę Banevičienę	\$ 50.00
„s. Juzės Daužvardienės“ būrelis, Chicago,	
Bronės Navickienės atminimui	\$ 30.00

*Visiems nuoširdus ačiū!**s.fil. Irena Žukauskienė**„Skautų aidą“ administratorė*

Pirmame viršelyje: Kaziuko mugės atidarymas Pasaulio lietuvių centre, Lemonte. Jūrų skaučių „Nerijos“ tuntas švenčia 40 m. veiklos sukaktį.

Antrame viršelyje: Kaziuko mugės atidarymas Prisikėlimo parapijos salėje, Toronte

DIEVUI – TĖVYNEI – ARTIMUI**„NERIJOS“ TUNTUI – 40**

LSS „Nerijos“ jūrų skaučių tunto pradžia – Skaučių Seserijos Vyr. Skautininkės v.s. Malvinos Jonikienės 1967 m. gegužės 27 d. pasirašytas įsakymas, leidžiąs ps. Aldonai Jovarauskieni organizuoti jūrų skautes ir ūdrytes, bei vėl atgaivinti Chicagoje nykstančią jūrų skaučių veiklą. Vienetui leista vadintis „Nidos“ laivu. Pirmosios vadovės: laivo vadė ps. Aldona Jovarauskienė, išžininkė v.sl. Vida Račiūnienė ir valtininkės sl. Živilė Karaliūnaitė ir sl. Giedrė Leonaitė.

j.v.s. Irena Regienė, „Lietuviškoji Skautija 1945-1985“

1970 m. „Nidos“ laivas, išsaugęs iki 40 narių, pavadinamas „Nerijos“ vietininkija, vietininkė – ps. Aldona Jovarauskienė. 1971 m. kovo 18 d. vietininkija tampa tuntu.

„Nerijos“ jūrų skaučių tuntu vadovavo tuntininkės: j.ps. Aldona Jovarauskienė, j.v.s. Irena Regienė (a.a.), j.ps. Jolanda Aleksišūnienė (a.a.), j.s. Aldona Veselkienė, j.s. Sofija Kunstmanienė, j.v.s.fil. Rūta Kirkuvienė, j.v.s. Vija Paulienė, j.v.s. Vilytė Lendraitienė, j.s. Danutė Navickas, j.s. Aldona Weir, j.s. Laima Bacevičienė, j.v.s.fil. Taiyda Chiapetta, j.v.s. Laura Lapinskienė. Liepos mėn. 2011 m. „Nerijos“ tuntininkės pareigas perims j.s. Vilija Kieilienė. Taip pat, nuolatos tunte dirba gausus būrys pasišventusių vadovių.

„Nerijos“ tunte veikia: „Ventės“ laivas – ūdrytės, „Juodkrantės“ laivas – jūrų jaunės, „Minijos“ laivas – jūrų skautės, „Baltijos“ laivas – gintarės kandidatės, „Nidos“ laivas – gintarės.

40-oji veiklos sukaktis buvo pradėta švęsti 2010 m. stovykloje, Rake. Ta proga sesės pasodino po eglę ar pušį kiekvienos tuntininkės vardu. Medeliai yra pažymėti žymekliais su tuntininkių vardais ir pavardėmis. Tie medžiai yra pasodinti įvairiose „Nerijos“ tunto rajono vietose. 2011 m. vasarą bus sodinamas medelis naujai tuntininkei j.s. Vilijai Kieilenei.

j.v.s.fil. Taiyda Chiapetta.



j.ps. Aldona Jovarauskienė



Nerijos“ jūrų skaučių tuntas, Chicagoje, 1971 m. kovo 18 d.



„Nerijos“ tuntas 2010 m. stovykloje, Rakas, MI

Nuotr. v.s.fil. Vytenio Lietuvninko

“Skautų aidą“ gairėlė nešama toliau

Nuo sekančio – Vasaros numerio, 2011 m., „Skautų aidą“ redaguoti perima ps. Rasa Kaminskaitė-Avižienis.

Nėra malonesnio jausmo esamam ar buvusiam vadovui, kaip matyti jog darbas vyks toliau, kad sekančioji karta yra tavo bendraminčiai ir, kaip skautiškoji estafetė, gali perduoti gairėlą tolyn.

Naujoji „Skautų aidą“ redaktorė sesė Rasa nuo paukštytės iki skautininkės užaugo „Aušros vartų“ tunte Chicagoje. Jos pirmoji stovykla – V Tautinė 1968 m. Būdama mėlynslipė, 1977 m. tunto „Atgaivos“ stovykloje, Rake, redagavo laikraštėlį „Atspindys“. Jame sesė Rasa rašė: „1977-tieji metai yra paskelbti lietuvių kalbos metais. Jei mes užmiršime lietuvių kalbą, ji žus ir nebus tęsiama kitose kartose. Kuri yra mūsų gimtoji kalba? Dauguma pasakytume, kad lietuvių kalba yra pirmoji kalba, ją pirmą išmokome. Mūsų tėvų ir vadovų vilts yra mummyse. Mėginkime jų neapvilti. Sesės, stenkimės šioje stovykloje kalbėti, dainuoti, bartis ir rašyti lietuviškai!“

Džiaugiamės, didžiuojamės ir sesei Rasai linkime gerų bendradarbių. Mielieji Sesės ir Broliai, rašykite, fotografuokite, siųskite viską sesei Rasai, kad lietuviškosios skautybės sėkmingais darbais galėtume džiaugtis „Skautų aidą“ puslapiuose.

ps. Rasos Kaminskaitės-Avižienis adresas: rasa06@att.net

v.s. Alė Namikienė



ps. Rasa Kaminskaitė-Avižienis su „Between Shades of Gray“ knygos autore Rūta Sepėtytė balandžio 8 d. Pasaulio lietuvių centre, Lemont, IL



„Skautų aidą“ administratorė s.fil. Irena Žukauskienė ir redaktorė v.s. Alė Namikienė vos pakelia LSS Tarybos pirmininko v.s.fil. Ginto Taoro dovanotas gėlių puokštes!



Jau beveik po 100 nuotraukų į vieną „Skautų aidą“ numerį kantriai sutalpina techninė redaktorė/maketuotoja Gema Kreivenaitė.



Jei v.s. Romas Fabijonas nebūtų sudėjęs lietuviško raidyno redaktorės kompiuterin ir kelis metus rodęs kelią, kaip ką daryti, būtų buvę sunku... Jau ir naujai redaktorei lietuviškas raidynas įdėtas, darbas pradėtas.

Sveikinimai



Lietuvių Skautų Sąjunga

Sveiki sulaukę šventų Vėlykų! Sveiki pakilę šviesiausiaj
rytą! Sveiki išvykę stebuklą brangų! Džiaukimės,
laime visus aplankė...



Lietuvių Skautų Sąjunga
v.s.fl. Gintautas Tacaras
LSS Tarybos pirmininkas

s. fl. Rūta Baltaduonytė-Lemon s. fl. Tomas Dundžia v.s. fl. Vytenis Kirvelaitis
Vyriausia Skautininkė VS Pavadojojas A.S.S. Vadjos Pirmininkas
Seserijos Vade Brolijos Vadas

Laiškas Alei

Ačiū Tau, Ale, už darbą didį,
Kurio nei viena Tau nepavydi,
O jeigu kartais ir pamokinom,
Tai nesupratome to, ko nežinom...

Dabar tik matom kiek čia skaičiuota,
Nuotraukų dėta, vardų rikiuota.
Ačiū už darbą, metais daryta,
Už tą, kas „Skautų aide“ rašyta.

Sveikinimas naujai „Skautų aide“ redaktorei

Sveikinam Rasą į darbą stojus,
Dirbt su kompiuteriu nepabijojus,
Kovot su lapais, raštais skautybės,
Linkim sveikatos, linkim kantrybės!

Jei pagalvėlė minkšta netraukia,
Akys nemerkias, sapnai nešaukia,
Jeigu nekviečia lova miegoti,

Tai „Skautų aidą“ Tau redaguoti!

s. Rita Fabijonienė

Sveikiname visus „Skautų aide“ darbuotojus,
bendradarbius šv. Vėlykų šventėje! Aleliuja! Linkime
visiems Dievo palaimos jūsų gyvenime ir darbe.

Išgirdome žinią apie pokyčius redakcijoje. Ta proga
norime išreikšti padėką ilgametei „Skautų aide“
redaktorei sesei Alei Namikienei. Ir toliau linkime
kūrybingo skautiško gyvenimo kelio!

Sese Ale, visada mintyse liksite šalia mūsų
gražiausiuose prisiminimuose, kuriuos patyrėme
besklaidant „Skautų aide“ lapus.

Naujaija „Skautų aide“ redaktorei sesei Rasai Kamin-
skaitei-Avižienis linkime didelės sėkmės, ryžto ir energi-
jos einant šias nelengvas, bet garbingas pareigas.
Budėkime!

LSS Kauno vyresniųjų sesių draugovė „Aušra“



„Kun. Gražinos“ būrelio sesės sveikina „Skautų aidą“ ir linki jam dar ilgai gyvuoti!

Laima Balchienė, išdininkė.

“Sveikinimai

Siunčiu glėbį geriausių sveikinimų ir linkėjimų Kristaus Prisikėlimo šventės proga. Tegul ši džiugi šventė atgaivina mumyse pasiryžimą ir toliau gyventi, ir stengtis dirbti Dievo, Tėvynės ir Artimo labui. Dar kartą didelis ačiū už „Skautų aidą“.

v.s.fil. *Ritonė Rudaitienė*

Noriu Jums padėkoti savo ir buvusių „Sietuvos“ draugovės valdybos narių vardu už puikius straipsnius, kuriuos parašėte apie mūsų sesių šventes ir darbus. Nuoširdus, skautiškas, seseriškas AČIŪ!

s. *Irena Kirkuviene*

Hartfordo, CT, skautai ir skautės džiaugiasi gerai praėjusia Kaziuo muge, ir ta proga siunčiame auką „Skautų aidui“. Mes visada džiaugiamės jį gavę. Sėkmės Jūsų darbuose.

v.s. *Danguolė Banevičienė*

v.s.fil. *Lilė Milukienė*

Ačiū už labai mielus „Skautų aidus“! Malonių šv. Velykų!

Panevėžio skautai siunčia Jums Lietuvos bundantį pavasarį ir Prisikėlimo džiaugsmą. Budėkime!

s. *Gražina Judickienė*

Jau dabar pradėkime šviesos vaiko gyvenimą, kad su mirties tamsą peržengusių Jėzumių gyventume Jo šviesoje amžinai.

*Klaipėdos Marijos Taikos Karalienės
parapijos klebonas kun. Vilius Viktoravičius.*

Nenumaldomai bėga laikas. Vasarą keičia žiema, o po žiemos nėra nepastebi, kaip šilti saulės spinduliai vėl kviečia į miškus ir stovyklas. Dar keletas gamtos ratų ir visi rinksimės į 2013 metų Jubiliejinę stovyklą.

2013 metais minėsime dar vieną visai Lietuvai svarbią datą – 600 metų Žemaitijos krikšto jubiliejų. Todėl ir mūsų visų laukiamą stovyklą planuojama organizuoti Žemaitijos žemėje.

Labai tikiusi, kad stovyklos planavime ir įgyvendinime nepamiršime visus mus, brolius ir seses, vienijančio

šūkio „Dieviui, Tėvynei, Artimui“. (ištrauka iš ilgesnio pranešimo/laiško. Red.AN) Budėkim ir tauraukim!

Br. Vilius Viktoravičius

Linksmų šv. Velykų!

Siunčiu ir vėl maloniai žinią iš Australijos – „Mūsų Pastogėje“ 2011.04.13 skelbiama, kad ps.fil. Ginta Viliūnaitė-Robinson paskirta LR Garbės konsule, Sydnejuje. Valio!

Galui taip pat pasigirti, kad pas mus yra ir daugiau iškilų sesių ir brolių. Tai dabartinė ALB Krašto valdybos pirmininkė ir Melbourne skautininkų ramovės pirm. s. Birutė Prašmutaitė, Socialinės globos moterų d-jos pirm. ir LSS atstovė v.s. Rasa Statkuviene, Katalikų federacijos pirm. ir „Tėviškos aidų“ techninė redaktorė ps. Birutė Kymantiene, ilgametis Australijos lietuvių fondo pirm. bei dabartinis „Džiugo“ tunto išdėminkas s. Algirdas Šimkus OAM, daugiametis Sydnejaus Soc. globos moterų d-jos narė ir Lietuvių sodybės Engadine „truste“ ps.fil. Tamara Vingilienė OAM, buvęs LR Garbės konsulas, dabartinis Sydnejaus Lietuvių klubo pirmininkas ps. Viktoras Šlėteris OAM.

Pastaba – OAM yra Australian Order Medal. Didelė dauguma visuomenės veikėjų yra buvę skautai. Tai tiek pasigyrimų... Budėkim! ir Ad Meliorum!

j.v.s.fil. Vytautas Vaitkus

Šis „Skautų aidą“ numeris – balandžio, gegužės, birželio mėnesiams. Kaip džiugi yra šv. Velykų šventė balandyje, kaip malonios yra Motinos ir Tėvo dienos gegužės ir birželio mėnesiais, kaip šilti saulės spinduliai vėl kviečia į miškus ir stovyklas. Dar keletas gamtos ratų ir visi rinksimės į 2013 metų Jubiliejinę stovyklą. Šiandien sveikiname dvi lietuviškosios skautybės nares Sibirė nepalūžusias, grįžusias, ir savo jėgas dar vis atiduodančias Dieviui, Tėvynei, Artimui. Tai Sesės – s. Gražina Poderytė, š.m. birželio 1 d. švėsianti 96-tą! gimtadienį, Elektrėnuose ir s. Bronelė Inokaitienė, š.m. liepos 2 d. švėsianti 90-tą! gimtadienį Kaune.

v.s. *Alė Namikienė*



s. *Gražina Poderytė*

Didelis, skautiškas AČIŪ visiems už paramą praėitų metų „Skautų aidą“ nuotraukų ir rašinių konkursui. Nebloga pradžia. Tikimės, kad taip pat paremsite šių metų atvirukų konkursą ir 2011 „Skautų aidą“ nuotraukų ir rašinių konkursą.

Praėjusiais metais fonde įkūrėme 10-tį stipendijų po 1,000.00 dol. LSS studentams. Šiais metais bus 14 stipendijų.

Vydūno fondas dėdą pastangas padėti mūsų jauniems vadovams, kurie tiek daug laiko ir energijos atiduoda mūsų Sąjungai. Visi turime prisiminti, kad jie yra mūsų ateitis. Be jų nei LSS, nei Vydūno fondas neegzistuos.

Budėkim ir Ad Meliorum

v.s.fil. *Gintaras Plačas*

Vydūno fondo valdybos pirmininkas



s. *Bronelė Inokaitienė*

NAUJI GILVELISTAI



*Naujieji gilvelistai ir vadovai:
j.v.s.fil. Taiyda Chiapetta,
prit.sv.s.fil. Ričardas Chiapetta,
vadovė s. Audra Lintakienė,
vadovas Terry Petry, j.s. Laima Bacevičienė.*

Medinių kauliukų kursai tarptautiniame skautų judėjime yra vadinami Gilwellio kursais. Tai skautų įkūrėjo Lord Baden-Powell sukurti ir daugelyje šalių įgyvendinami kursai, skirti suaugusiems žmonėms, skautų vadovams, jau turintiems skautavimo ir vadovavimo patirties, bei norintiems tobulėti, pasisemti skautiškos dvasios.

Pirmieji tokie kursai įvyko dar skautų judėjimo pradžioje, 1919 m. Gilwell parke, Anglijoje, ir jiems vadovavo pats įkūrėjas Robert Baden-Powell. Tai aukščiausio lygio skautiškos patirties kursai suaugusiems žmonėms. Gilwell kursai kiekvienoje šalyje skiriasi, priklauso nuo tos šalies tradicijų bei ypatumų. Tačiau šiuos kursus baigę asmenys naudoja tuos pačius, visame pasaulyje vienodus, Gilwell ženklus – smėlio spalvos kaklaraištį, rudą (Skandinavų šalyse – juodą) pintą kaklaraiščio žiedą-movą ir medinius kauliukus.

Šį pavasarį Gilwell kursų sėkmingai baigė trys LSS nariai – j.s. Laima Bacevičienė, j.v.s.fil. Taiyda ir prit.sv.s.fil. Ričardas Chiapetta. Jie dalyvavo BSA (Chicagoje) ruošiamuose kursuose, kuriuose instruktoriais buvo ir mūsų šaliai – Terry Petry ir s. Audra Lintakienė. VALIO, valio, valio!

j.v.s.fil. Taiyda Chiapetta

PASITINKANT „VYDŪNO FONDUI – 55“ KNYGĄ fil. Ritonė Rudaitienė



*Vydūno fondo būstinėje, Pasaulio lietuvių centre, Lemont, IL VF tarybos nariai, filisteriai:
sėdi – Gintaras Plačas, VF valdybos pirm.,
Leonas Maskaliūnas, VF tarybos pirm.,
dr. Romualdas Viskanta, VF tarybos vice pirm.
Stovi – Aldona Meiluvienė, Jūratė Variakojienė,
Vytenis Kirvelaitis, ASS centro valdybos pirm.,
Milita Lauraitienė, Jonas Variakojis,
Ritonė Rudaitienė, Zita Rahbar, Gina Mačiulienė,
Renata Staniškienė. Trūksta tarybos narių:
Danguolės Bielskienės, Leopoldo von Braun ir
Ramunės Papartienės.*

Laiko tėkmėje, organizacijai ar fondui, kaip kiekvienai šeimai, tenka išgyventi ne vien džiaugsmo, bet ir liūdesio momentus. 2011 m. vasario 27 d. Vydūno fondo (VF) tarybos pirmininko fil. Leono Maskaliūno sušauktame posėdyje su giliu liūdesiu prisiminėm senesni iš mūsų tarpo Amžinybėn išėjusį ilgalaikį tarybos narį a.a. fil. Eugenijų Vilką ir pasitikom beveik keturis metus ruoštą „Vydūno Fondui – 55“ knygą.

Puošnus leidinys yra dedikuotas fil. Vytautui Mikūnui, kuris buvo VF širdis ir siela. Ilgai lauktos knygos pristatymas visuomenei numatytas kelių mėnesių laikotarpyje. Knygoje atsispindi VF 1952 m. įsteigimo pradžia ir išsivysčiusi ligšiolinė veikla Amerikoje ir Lietuvoje. Ją sudaro spaudoje pasirodę įvairių autorių rašiniai, straipsniai, daug nuotraukų ir VF išleistų spalvotų Kalėdinių atvirukų rinkinio pavyzdžiai. Knygos redaktorė – Danutė Bindokienė. Spausdino Delphi Graphics spaustuė.

Besidžiaugiant pasirodžiusiu nauju leidiniu, tenka apgailestauti, kad finansiniais pagrindais, VF taryba nutarė sustabdyti iki šiol vykusius Broniaus Makausko „Lietuvos Istorija“ knygos ruošimo darbus.

VF valdybos pirmininkas fil. Gintaras Plačas šiuo metu rūpinasi VF tinklalapio praplėtimu. Nuo pat VF įsteigimo buvo renkamos aukos stipendijoms, platinant Kalėdinius atvirukus. VF valdyba kviečia dailininkus ir fotografus pateikti savo projektus iki š.m. gegužės 1 d. Tin

kamiais projektai bus atrenkami ir premijuojami balsavimo būdu. Numatyta skirti 4 premijas po 100 dol. ir 4 premijas po 50 dol. balsuoti galės valdybos nariai, rėmėjai ir fondo tinklalapio lankytojai.

Iki šiol VF yra įsteigęs sekančius kasmetinius konkursus: Kęstučio ir a.a. Erikos Sidabrų konkursą Lietuvos studentams, prel. ps. Juozo Prunskio vardo ir stovyklinių rašinių bei nuotraukų konkursą Akademinio skautų sąjūdžio (ASS) ir Lietuvių skautų sąjungos (LSS) studentams. Pereitais metais įsteigtas „Skautų aido“ rašinių, nuotraukų ir montažų konkursas buvo sėkmingas. VF postovyklinį „Skautų aido“ numerį parėmė 2,400 dol. auka.

Valdybos pirm. pranešė, kad stipendijų sutartys su Lietuvos universitetais jau atnaujintos. Lietuvos studentams yra teikiamos mokslo premijos ASS garbės narių vardais – Vincės Jonuškaitės-Zaunienės, prof. Igno Končiaus, prof. Stepono Kolupailos, Sofijos

Čiurlionienės, Broniaus Kviklio, bei stipendijos įsteigtos asmeninių fondų – Leono Maskaliūno, Birutės Ciplijauskaitės, Juozo Ciplijausko, Jono Dainausko, Edmundo Korzono, Juozo Milvydo ir kt. Stipendijos įsteigtos ASS ir LSS nariams yra: fil. Gražinos Musteikytės, fil. Vytauto Mikūno, fil. Eugenijaus Vilko. Studijuojantis jaunimas yra skatinamas dalyvauti 2011 metų stipendijos varžybose.

Laike ateinančių keturių metų yra planuojama suvienodinti Lietuvoje ir užsienyje studijuojantiems LSS nariams stipendijų skaičių. Nuo šių metų bus skiriama 14,000 dol. studijuojantiems LSS nariams, po 1000 dol. asmeniui. Kas metai bus didinama LSS stipendijos po 4,000 dol. metams, pervedant iš Lietuvos stipendijų fondo, kol Lietuvoje ir užsienyje studijuojantiems teikiama stipendijos susilygins.

Apie VF stipendijas, paskolas, konkursus informaciją galima rasti VF tinklalapyje www.vydunofondas.net

IŠLYDĖTI...

v.s. *Prima Saplienė*



v.s. *Prima Saplienė*

Toronto lietuviai skautai neteko darbščios, pavyzdingos skautės. Mirtis pasiėmė iš mūsų tarpo v.s. Primą Siminkevičiūtę-Saplienę. Ji mirė 2011 m. sausio 28 d. namuose, apsupta savo mylimos šeimos.

Sesė Prima gimė 1930 m. kovo 4 d. Kaune. Vokietijoje, Blomberge, įstojo į Skaučių organizaciją, kuriai visą gyvenimą buvo ištikima. Atvažiavus į Torontą taip pat greitai įsijungė į skaučių eiles. Daugelį metų Prima buvo „Šatrijos“ tunto tuntininke. Nuo pat Romuvos stovyklavietės įkūrimo ji dalyvaudavo stovyklose, dažnai kaip vadovė ir dar visai neseniai ten buvo paukštyčių globėja.

Į paskautininkės laipsnį Prima buvo pakelta 1963 m., skautininkės – 1974 m., vyr. skautininkės – 1984 m. Lelijos ordinu apdovanota 1992 m. Kai sesė Prima buvo paprašyta ką nors atlikti - niekad neatsisakė. Toronto skautininkų, -ių draugovėje ėjo įvairias pareigas, kiekvienais metais prisidėdavo prie Kaziuko mugei ruošiamos loterijos. Net ir paskutinių skautų Kūčių metu Prima, kaip išdininkė, rinko iš skautininkų nario mokestį. Nors jau buvo ligos palaužta, bet nesiskundė ir su šypsena visus sveikino pasidalindama Kalėdaičiu.

Sesė Prima ir jos vyras Bronius užaugino tris sūnus – Liną, Ramūną ir Alvydą. Visi jie sukūrė lietuviškas šeimas ir seneliai galėjo džiaugtis didele skautiška šeima.

Nors skautų organizacija buvo svarbiausia, bet Prima neatsiliko ir nuo kitų lietuviškų organizacijų. Dainavo „Varpo“ bei Priskėlimo parapijos choruose, buvo ilgametė Kanados lietuvių bendruomenės Toronto apylinkės valdybos narė. Bile koks lietuviškas renginys Primą traukė, nes jai rūpėjo lietuviybės išlaikymas.

v.s. Prima Saplienė buvo pašarvota pilnoj skaučių uniformoj. Atsisveikinimo vakarą, sausio 30 d., prie jos karsto stovėjo skaučių garbės sargyba. Skaučių vardu atsisveikino LSS Vyr. Skautininkė s. Rūta Baltaduonytė-Lemon ir „Šatrijos“ tunto tuntininke s. Indrė Paškauskienė.

Sesė Prima lieka mūsų atminty kaip sąžininga, skautės įstatais gyvenanti kilni asmenybė.

I.M.

IŠLYDĖTI...

Sesę Primą išlydėjus

*Per anksti iškeliavai, mieloji sese.
Kaip koks žiburėlis, tyliai užgesai...
Tavo palikta šviesa, nebuš greit užmiršta,
Ir atmintį ji neišblės ilgai, ilgai...*

*Nuo pat jaunų dienų, mieloji sese,
Tu savo artimui tiesei pagalbos ranką.*

*Atrodė, kad viskas tau nebuvo per sunku,
Nes meilė plaukė iš širdies kartu...
Tarnavai Dievui ir Tėvynei, miela sese.
Savo darbais buvai gražiausias pavyzdys.
Tėvynei Lietuvai tu daug gražių gėlių priskynei,
Ir jaunutėm sesėm – buvai, kaip švyturys.*

*Gražina Stauskienė
Toronto*

s. Algimantas Senkus

2011 m. vasario 2 d. Oro Medonte, Kanadoje, mirė vos 61 m. sulaukęs s.v.s. Algimantas Senkus.

Brolis Algimantas gimė 1950 m. sausio 12 d. Leicester, Anglijoje; su tėvais į Kanadą atvyko 1956 m. Toronto York universitete 1975 m. įsigijo magistro laipsnį verslo administracijoje. Paskutinius 12 metų buvo „Kraft Foods International“ finansų direktoriumi Baltijos kraštams, Gudijai, Rusijai.

Skautas – nuo jaunystės. Priklausė Kanados skautams, buvo gilvelistas. Skautų „Rambyno“

tunte ėjo draugininko, stovyklų vadovo, tuntininko pareigas. Buvo instruktorius LSB Ažuolo vadovų mokyklos stovyklose, 1983 m. Jubiliejinės stovyklos „Aušra“, Kanadoje, ruošimo komiteto viršininkas, 1985-1987 m. Lietuvių skautų brolijos Vyriausio skautininko pavaduotojas.

Liūdesyje liko s. Algimanto Senkaus šeima – žmona s. Vida, buvusi Gintaro vadovų mokyklos vedėja, sūnus Aidas, dukra Emma.

AN

Tauras Aurelijus Šulaitis



Sūnus Tauras ir mama Mirga Šulaičiai

Gimė 1958 m. birželio 4 d., New Yorke, mirė 2011 m. sausio 21 d. Morro Bay, CA.

Tauras užgeso namuose staiga (širdies smūgiu), ramiai, be skausmų, vos 52 metų amžiaus.

Tauras priklausė New Yorke „Tauro“ tuntui, stovykloje tapo vilkiuku. Jis taip pat lankė ir baigė Maironio lituanistinę mokyklą ir dalyvavo krepšinio komandoje.

Baigęs Oneonta State University of New York, ilgus metus dirbo savo dėdės Drąsuočio Gudelio elektronikos ir kompiuterių „Nida“ Corp. firmoje. Jo teritorija buvo Amerikos vakarai, nuo Seattle iki San Diego Naval Academy. Taipogi ir Amerikos lakūnų Academy Colorado valstijoje.

1988 m. Tauras susituokė su Barbara Kemp, kurią susipažino dar universitete. Augino du vaikučius. Alexandra (16) ir Samutis (13) liko be brangaus tėvelio. Vaikai buvo jo džiaugsmas.

Tauras mėgo gyventi prie Pacifico vandenyno. Ten jis daug buriuodavo burlente ir labai dažnai kalnų dviračiu važiuodavo į keliones.

Mūsų brangus Taurai, sakome Tau – Su Diev, Su Diev, Tu lieki mūsų širdyse visam gyvenimui...

*Tėvai – v.s. Mirga ir Dantonas Šulaičiai
Sesuo Daina su vyru
Žmona Barbara ir du vaikučiai, kuriems
Tu dar taip reikalingas.*

IŠLYDĖTI...

v.s. Gražina Kovaitė-Reškevičienė



v.s. Gražina Reškevičienė

s. Gražina Reškevičienė gimė 1935 m. gruodžio 10 d. Klaipėdoje, mirė 2011 m. vasario 5 d. Omahoje, NE

...Prerijoj tikra mažutė Lietuva... (ps. St. Radžiūno eilutė iš Omahos lietuvių skautų jubiliejinės stovyklos dainos.) Beveik Amerikos viduryje esančioj Omahoje, sesė Gražina Reškevičienė su sesėm ir broliais bendraminčiais sukūrė ir nuolatos gaivino *Mažutę Lietuvą*.

Sesė Gražina studijavo Nebraskos universitete Lincolne; baigė verslo mokyklą. 1950-1963 m. ji buvo sporto klubo „Lituanica“ narė; 1952-1956 m. vaidino „Šiaurės pašvaistės“ dramos būrelio spektakliuose; nuo 1953 m. dainavo „Rambyną“ chore. Tautinių šokių grupei „Aušra“ vadovavo nuo 1970 m., JAV LB Kultūros taryba 2006 m. jai skyrė Tautinių šokių mokytojos kultūros premiją.

Skautė nuo pat pirmųjų dienų Omahoje. 1956-1967 m. buvo skaučių „Neries“ tunto tuntininkė, vėliau, sujungus skautų ir skaučių tuntas, ėjo „Romuvos“ vietininko pavaduotojos pareigas, ir 1986-1992 m. – vietininkės. Apstojus skautų jaunimo veiklai, Omahoje, v.s. Gražina Reškevičienė su v.s. Laima Antanėliene vienuolika metų ruošdavo cepelinų pietus sekmadieniais, rinko drabužius ir juos supakavusius veždavo į Chicagą pasiųsti į Lietuvą. Tą ilgą aštuonių valandų kelionę atlikdavo vienos pora kartų į metus. AN

s. Vytautas Staškus



s. Vytautas Staškus



Paskutinė „Ateina naktis“ išlydimas s. Vytautas Staškus Clevelande, vasario 19 d.

Paklaustas, ką jam reiškė lauzas, mano Tėvas atsakė – „Kartais, žvelgdamas pro laužo dūmus, ryškiau matau pasaulį...“

Vytautas Staškus gimė Šiauliuose, mirė 2011 m. sausio 4 d., Cleveland, OH.

Jis buvo skautas nuo pat vaikystės. Nepriklausomoj Lietuvoj, nuo 1918 m. skautų judėjimui priklausė apie 60,000 jaunuolių. Stovyklavimas buvo vienas iš svarbiųjų užsiėmimų ir gal todėl mūsų tėvas taip mėgo stovyklauti. Mūsų šeima stovyklaudavom

IŠLYDĖTI...

Ziemą ir vasarą, o Jėzuitų stovyklavietė „Aušra“, į šiaurę nuo Toronto, dvi savaites praleidavom lauke – nuo vėlavų pakėlimo iki laužo pabaigos vakare. Atsimenu – tėvas nuolat stovydavo ar nuleisdavo palapines, mama sutaisydavo įplėšimus brezente, o jei vanduo per kokį plyšį ir nuvarėdavo ant miegmaišių, tėvas nuramindavo – „šviežias oras vaikui sveikiausia!“

Devynių metų būdamas, mūsų tėvas Vytautas dalyvavo skautų sąskrydyje Palangoje 1933 metais, kai Lietuvos skautus aplankė skautybės įkūrėjas Robert Baden-Powell. Nors jis pats skautų Šefo ir neprisiminė, bet vis džiaugėsi galėjęs būti skautybės įkūrėjo ir jo „guiding light“ akivaizdoje.

1938 m., jau šešiolikmetis Vytautas dalyvavo II Tautinėje stovykloje, Panemunėje, švenčiant 20 metų sukaktį nuo Lietuvos nepriklausomybės bei Lietuvos skautų įsikūrimo.

Lietuvą okupavus sovietams, abu Vytauto tėvai, mūsų seneliai, buvo išvežti į Sibirį. Vytautas, dar labai jaunas, stėjo valdyti tėvų paliktą ūkį. 1944 m. karo metu pasitraukė į Vokietiją, kur susipažino su mūsų būsima mama, kuri buvo slauge Nurenberg ligoninėje (vaikų sanatorijoje). 1949 m. emigravo į Kanadą, sukūrė šeimą ir sunkiai dirbo Sudbury, ON nikelio (metalo) kasyklose. Sudbury gimėm ir mes – du broliai ir sesuo. Kai paklausiau mamą, kodėl tėvas neskautevo Sudburyje, ji atsakė, kad „tuo metu ten nebuvo vaikų. 1950 m. mes visi buvom jauni, tik pradėję kurti šeimą, o vaikams iki skauto užaugti – ima laiko...“

Lord Baden-Powell nuolat mokė skautus būti pasiruošusiems ir skautybė mūsų tėvui 1940-tų 1950-tų metų laikotarpyje tikrai padėjo - juo buvo sunkiau, tuo labiau jis žinojo kaip atlaikyti. Nuo 1957 m. gyvenom Cleveland, OH., tėvas dirbo Weatherhead Corp., o vakarais lankė Case Western universitetą, kurį baigė bakalauru laipsniu sąskaityboje. Turėdamas gerą darbą TRW, išėjo į ankstyvą pensiją ir apie 1980-uosius m. buvo vienas iš Taupos credit union steigėjų, o dar vėliau įsteigė Nida Enterprises



LSS Tarybos pirmininkas, v.s. fil. Gintas Taoras a.a. Vytauto Staškaus žmonai Angelei įteikia Vytautui skirtą 50 metų Skautavimo ženklėlį ir pažymėjimą.

ir ten dirbo iki 2008 m. Visada labai darbštus, bet niekada nelaikė darbo svarbiau negu bažnyčia, visuomenė, skautybė.

Apsigyvenęs Clevelande, Vytautas sugrįžo į skautišką veiklą, nes kaip sakoma – „vieną kartą skautas – visą gyvenimą skautas!“ Perėmęs „Pilėnų“ tunto (Troop 311) tuntininko pareigas, jose išbuvo apie du dešimtmečius. Tuntas stovykladavo „Aušros“ stovyklavietėje prie Georgian

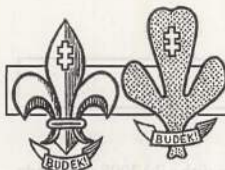
Bay, Kanadoje, buvo pradėtos skautų Kūčios, daug metų vadovavo bei ruošė Kaziuko mugės. Ir žiemą išskyladavom, ir „snowshoes“ turėjom mokėti naudoti. Kai nuvirsdavom į sniegą, tėvas, vadovas Vytautas sakydavo – „nesvarbu, kad nukrinti, svarbu, kad atsikeli ir vėl eini“.

Atsimena sūnus Ričardas – „vasaros stovykloje, Kanadoje, vadovai mums padavė kompasą, vandens indą ir didelį maišą šokoladinių sausainių, ir išsiuntė į kelionę kanojomis. Patys turėjom susirasti kryptį ir viską atlikti. Žinoma, vadovai buvo kartu, bet nieko neaiškino, tik saugojo. Ir dabar atsimenu, kaip puikiai jautėmės žygi gerai atlikę.“

Dabartinis LSS Tarybos pirmininkas v.s. fil. Gintas Taoras, nuvykęs į Cleveland, į s. Vytauto Staškaus atsisveikinimą š.m., paminėjo, kad jo skautiškame gyvenime svarbiausiu vadovu buvo „Pilėnų“ tunto tuntininkas. „Brolis Vytautas nebijojo ką nors naujo mėginti ar įvesti. Jis suteikė progą mums patiems nustatyti programas, ruošti stovyklas, nuomones pareikšti. Pats žinojai jei kas nepasisėkė, bet niekad neišgirdai to iš brolio Vytauto. Tik paklausdavo tavęs, ką dabar naujo darytum, ką gero išmokai.“

Vytautas Staškus, kaip vadovas, sekė Baden-Powell patarimu vadovams: „jei nori, kad kas nors būtų padaryta, nedaryk to pats.“ Taip pat tėvas mums dažnai sakydavo, kad „negalime suklysti, kai atliekam savo pareigas, bet klystame, kai jų neatliekam“

Edvardas Staškus



Iškyla „USS Enterprise“ laive

Washington lietuviai skautai ir skautės 2010 m. lapkričio 20-21 d. išskylavo Amerikos lėktuvnešyje. Sesės Gabrielė Gedo ir Alina Orentaitė, ir brolis Dominykas Pavilionis dalinasi savo išpūdžiais su „Skautų aidą“ skaitytojais.

Gabrielė Gedo:

Išlipome iš mašinos 2010 m. lapkričio 20 d. ir pasiėmėm savo daiktus. Suradom didžiulį laivą „USS Enterprise“ ir greitai lipome jo laiptais. Nuėjom į savo „berthing room“, arba mūsų – mergaičių miegamąjį. Paskui žaidėme žaidimą ir tada jūrininkai mus vedė pasižiūrėti laivo. Pirmiausia matėme skraidymo denio modelį, o tada ir tikrą skraidymo denį. Buvo labai įdomu. Man atrodė, kad yra daug vietos, bet supratau, kad kai ant denio yra 40 lėktuvų, beveik nebūtų vietos kur stovėti. Kai nuleido vėliavas, mes norėjom eiti atgal į vidų, bet vis tiek dar ėjome toliau. Pagaliau atėjo laikas vakarienei. Po to pasidarėm asmens dokumentą, matėme kaip dirba gaisrininkai ir rašėme Lietuvos kareiviams Afganistane atvirukus Kalėdoms. Baigėme dieną pabendravimu, filmu ir, geriausia – ledais! Kai nuėjom miegoti, daug kas dar ilgai kalbėjosi. Kitą dieną, po pusryčių ir šv. Mišių, mes išvažiuome namo.

Alina Orentaitė:

Kai aš užlipau ant „USS Enterprise“, buvo labai nuostabu. Tai didelis karinis laivas. Mes gavom L.S.Ž. (labai svarbaus žmogaus) ekskursiją. Matėm visus kambarius ir jūreivius, kurie ten dirba. Aš, Gintarė, Gabrielė ir Renata pernakvojom laive ir visą naktį kalbėjomės. Kitą dieną mes išėjom ant laivo denio ir matėm kaip rikiuojami lėktuvai. Tada mes ėjom valgyti ir, turiu pasakyti, maistas buvo geras! Laikydamosis rankomis, aš ir draugės strikšėjom iki vietos kur laikoma gaisrininkų apranga. Aš pabandžiau apsirengti gaisrininko drabužį ir atrodžiau kaip benamis. Po to mes strikšėjom, kol pamatėm didelį vamzdį naudojimą gaisriui gesinti. Kiekvienas iš eilės galėjom palaikyti tą purškiančio vandens vamzdį. Per greitai mums reikėjo važiuoti namo, bet aš vis prisiminsiu tą dieną.

Rašom Kalėdinius sveikinimus Lietuvos kariams

Nuotr. s.fil. Pauliaus Mickaus



Prieš apžiūrint lėktuvnešį, klausomės patarimų.

Nuotr. vyr.sk. Rimos Šilėnaitės



Kiek lėktuvų gali nusileisti ant laivo?

Nuotr. s.fil. Pauliaus Mickaus





Kapitonas Mark Metzger ir žmona, skaučių vadovė Dalia Metzger, suorganizavę išvyką į USS Enterprise su fil. Rolandu Kačinsku.



Washington lietuviai skautai ir skautės USS Enterprise lėktuvnešyje.

Nuotr. Dennis Meižo

Dominykas Pavilionis:

2010 m. lapkričio 20 d. aš su skautais buvau laive „Enterprise“. Tas laivas dabar yra ruošiamas misijai. „Enterprise“ yra branduolinis lėktuvnešis.

Aš niekada neužmiršiu, kaip blogai buvo miegoti naktį. Visi vyrai skautai miegojo viename dideliame kambaryje. Lovos buvo labai mažos ir nepatogios. Taip pat buvo labai ankšta ir nebuvo oro vėsinimo. Ta naktis man labai nepatiko.

Žinoma, buvo nuotykių, kurie man patiko. Mane labai nustebino vakarienė. Man tėvai sakė, kad kareiviai valgo visokias košes, bet ten, kur aš buvau, maistas buvo geresnis negu namuose gaunu.

Po vakarienės skautai galėjo pasigaminti savo asmens duomenų pakabuką, tokį kaip kariai nešioja pasikabinę ant kaklo. Vėliau mus pamokė apie gaisrininkus ir leido palaikyti šlangą, kuria gaisrininkai gesina ugnį. Kai paleido vandenį, šlangas labai įsitempė. Po šitų užsiėmimų skautai grįžo į valgomąjį ir pradėjome žiūrėti filmą apie laivus. Po filmo visi nuėjome miegoti.

Kitą rytą 6:30 v.r. buvo pusryčiai. Po pusryčių nuėjom į laivo bažnyčią. Kai Mišios baigėsi, mes nuėjom į suvenyrų parduotuvę. Vėliau grįžome į savo miegamuosius kambarius, susidėjom daiktus ir išėjome iš laivo. Atsisveikinome su skautais, atsidėkojome laivo kariams ir visi išvažiavome namo.

Amerikos sostinėje – Kaziuko mugė



g. Aldona Petraitienė prisega Už Nuopelnus ordina s.fil. Pauliui Mickui, stebi s.fil. Audrius Kirvelaitis.



Skauto
įžodį davęs
Augustinas
Pavilonis
bučiuoja vėliavą,
stebi jo brolis
Dominykas,
vėliavą laiko
Matas Mickus



Iškilmingai sveičiai vadovauja s.fil. Audrius Kirvelaitis

Pavasario gėlės žydėjo ne tik apylinkėje, bet ir Kaziuko mugėje, kurią ruošė Washingtono lietuviai skautai 2011 m. balandžio 2 d. Daugelį metų skautai ruošė šią savo tradicinę šventę St. Elizabeth mokykloje, bet šį kartą sugrįžo į erdvesnius, patrauklesnius, bei jaukesnius Latvių namus.

Tik pravėrus duris matėsi keli staliukai apkrauti visokiais užsiėmimais vaikams. Ten sukinėjosi ps.fil. Ginta Remeikytė-Gedo, kuri jau kelis metus organizuoja šiuos užsiėmimus. Jos talkininkai geltonšlipsisai buvo pasirošę užimti susidomėjusius mažuosius.

Įeinant į didžiąją salę dvelkė spalvingas pavasaris. Tai v.s.fil. Meilės Mickienės nuopelnas, kuri jau daugelį metų su didele patirtimi tvarko prekybos išdėstymą bei mugės salės papuošimą. Stalai buvo

dengti įvairiaspalvėmis staltiesėmis, virš kiekvieno lingavo keli balionai ir tiesiog kvieste kvietė prisėsti skaniems pietums ir pabendravimui. Pietus buvo galima nusipirkti tuoj pat atvykus, tai kaikurie svečiai, įsigiję bilietėlius, stėjo į eilę. Jiems sparčiai patarnavo virtuvės šeimininkai skautai akademikai bei skautai vyčiai su pagrindiniu šefu s.v.fil. Algiu Šilu priekyje. Girdėjosi, kad maistu svečiai buvo patenkinti.

Ten pat švytėjo patraukli bei viliojanti židiničių kavinė. Pagrindinė kavinės organizatorė vyr.sk. fil. Gražina Blekaitienė, apgalvojusi ir suplanavusi kiekvieną smulkmeną, su savo padėjėja ps. Daiva Orentiene bei kitomis pagalbininkėmis linksmai dalino židiničių namuose gamintus tortus ir kitus saldumynus. Tarp napoleonų ir kitų įvairiasių tortų „augo“ grybukai

ir šypojosi margučiai, puošdami kavinės stalą bei nuteikdami artėjančioms šv. Velykoms.

Ne visi svečiai pasirinko pirmiausia apsirūpinti maistu. Kiti skubėjo prie aplinkui salę išsirikiavusių prekystalių nuklotų paveikslais, papuošalais, drožiniais, gintarais, margučiais, šiaudinukais, šakočiais, veltos vilnos rankdarbiais ir kt. Už vieno stalo matėsi „Pušyno“ draugovės „Undinių“ skilties skatės su vadove vyr.sk. Asta Banionyte nudengusios stalą spalvingomis sausainių širdelėmis, ant kurių galėjo užrašyti kiekvieno pirkėjo vardą.

Išsiskyrė vienas stalas, ant kurio buvo išdėstyti įvairūs dalykai ir už jo stovėjo židinetės s.fil. Audronė Pakštienė ir vyr.sk. Teresė Landsbergienė. Tai labdaros stalas. Čia pirkėjai galėjo paremti tris, finansinės pagalbos labai reikalingus, tikslus – mons. Antano Lapės fondą Telių knygų seminarijai, kun. Kastyčio Ramanausko lopšėlį/darželį ir „Vaiko vartai į mokslą“ organizaciją. Akys sustojo prie didžiulės medinės, meniškai išdrožtos lėkštės, pavadintos „Jūratė ir Kastytis“. Tai menininko, ypač pasižymėjusio medžio dirbiniais, Mindaugo Jankausko darbas. Jis buvo šios srities specialistas. Atvykęs į Ameriką, po darbo lankydavo klases, kuriose gilindavosi į medžio pyptybę, grožį bei paslaptis, ir kaip jas atidengti, parodyti, bei paaiškinti drožinių mėgėjams. Jis dažnai naudodavo lietuviškų pasakų bei dainų temas savo kūrybai. Buvo suruošęs tris sėkmingas parodas. Washingtono židinetėms jis buvo puikus mokytojas net 12 metų, kai kasmet židinetis savo darbėliu sueigoje dirbdavo su Mindaugo paruoštais medžio gabaliukais, kuriuos suderinusios ir suklijavusios, grįždavo namo su gražiausiais „savo“ pagamintais medžio rankdarbiais. Visų mūsų namus puošia šie drožiniai. Mindaugas mirė 2010 m. spalio 22 d. Lėkštę labdaros stalui paaukojo jo našlė, židinetė s. Irena Jankauskienė.

Pirmą kartą Washington Kaziuko mugėje dalyvavo prekiautoja Elaine Luschas iš Penssylvanija valstijos. Ji atsivėžė savo margučius bei šiaudinukus. Norėdama pamatyti ką siūlo kiti, ji apžiūrėjo kitus stalus. M. Jankausko išskirtina lėkštė patraukė jos dėmesį. Suzinojus drožinio istoriją, Elaine nutarė lėkštę įsigyti. Ši mugė jai buvo sėkminga ne tiek savo prekių pardavimu, kiek įsigijimu lietuviškų rankdarbių. Mat Elaine yra Frackville, Penssylvanija, lietuvių muziejaus direktorė ir viena iš 97-tojo Lietuvių dienų festivalio organizatorių. Ši šventė įvyks rugpjūčio 13-14 d.d. Festivalio tema bus „Lietuvių liaudies menas“ ir „Lietuviai sporte“. Lėkštę, su M. Jankausko nuotraukomis bei jo biografija bus išstatyta per festivalį, o po to patalpinta lietuvių muziejuje. Elaine nusipirko ir kitus lietuviškus eksponatus festivaliui – juostas bei lininius su jais išrašais rankšluosčius.

Neužilgo pasigirdo pranešimas, kad prasidės



Įžodžius davė: Kovas Kirvelaitis, Indraja Kirvelaitytė, Taira Čikotaitė, Viktorija Petraitytė ir Laura Klimaitė.

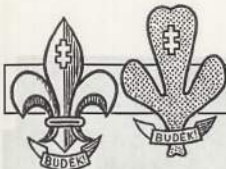
iškilminga sueiga. Skautai pradėjo rikiuotis scenoje. Sueiga vedė s.fil. Audrius Kirvelaitis. Jaunesniosios skautės įžodį davė Taira Čikotaitė, Indraja Kirvelaitytė ir Laura Klimaitė, ūdrytės įžodį - Viktorija Petraitytė, jaunesniojo skauto įžodį – Kovas Kirvelaitis. Skautės įžodį davė Ingrida Skirpaitė, o skauto – Augustinas ir Dominykas Pavilioniai. Naujais kaklaraiščiais pasipuošusios sesės ir broliūs pasveikino Washington židinio vadovė ps. Janina Čikotienė, įteikdama po dovanėlę.

Buvo smagu matyti, kad ir vyresni skautai buvo nusipelnę apdovanojimų. Perskaičius L.S.S. Tarybos pirmininko v.s.fil. Ginto Taoro įsakymą Nr. 21, JAV Atlanto rajono vadui s.v.ps. Tomui Skučui buvo įteiktas Gyvybės Gelbėjimo Kryžius su Lelija. Perskaičius Vyriausios skautininkės s.fil. Rūtos Baltaduonytės-Lemon įsakymą Nr. 15, buvusiam „Mindaugo“ draugovės draugininkui s.fil. Pauliui Mickui buvo įteiktas ordinas Už Nuopelnus. Abiems broliams apdovanojimus įteikė „Pušyno“ draugovės draugininkė g. Aldona Petraitienė. Židinio vadovė ps. J. Čikotienė ACIU ženkliuką įteikė židinetei ps. Vidai Čejauskienei už organizavimą ir vadovavimą židinių kavinei 10-tj metų.

O dabar akys nukrypo į loterijos stalą, kurį organizavo akademikai su s.fil. Jennifer Antanaityte-McCarthy priekyje. Nusipirkę bilietėlius, visi tikėjosi patekti į laimingųjų skaičių. Daugelis norėjo laimėti dvejų gintarinių beržų paveikslą. Paskelbus pirmojo laimėtojo bilieto numerį paaiškėjo, kad jį nusipirko Bronius Čikotas, dažnai loterijose turintis gerą laimę. Jis ir pasirinko tuos išpūdingus lietuviškus, siūbuojančius beržus.

Sėkminga Kaziuko mugė baigėsi. Daug įdėto darbo atnešė gražius vaisius (virtuvėje net maisto pritrūko!) Kitais metais lauksime ir vėl mielų svečių bei smagaus papendravimo

*Sesė Janina Čikotienė
Nuotraukos Broniaus Čikoto*



„Ledyno“ stovykla



Kalnu žemyn –
Stasiukas ir
Ugnė Orentai.



Pritryę skautai lėks rogutėmis nuo Rambyno kalno:
Audrius Matvekas, Donatas Tukys, Romas Šonta,
Darius Rudis, Andrius Lukastevicz, Erikas Anužis,
Andrius Gobis ir Nikutis Busuito.

Vasario 11-13 dienomis Dainavoje vyko Detroito „Gabijos“ ir „Baltijos“ tuntu žiemos stovykla „Ledynas“. Tai jau antroji žiemos stovykla. Šiemet stovyklavo virš 60 dalyvių nuo paukštyčių, vilkiukų iki vyresniųjų. Smagiai praleidom savaitgalį statdami sniego senius, braidydami po gilų sniegą, šliuoždami rogutėmis nuo kalno ir vaidindami prie laužo. Drąsieji prit. skautai pasistatė savo „namus“ iš sniego ir ten pemiegojo šeštadienio naktį. Skanų maistą, kaip dažniausiai, ruošė sesė Rita ir brolis Edmundas Kaspučiai.

ps.Lidija Gobiėnė
Nuotraukos ps. Lidijos Gobiėnės ir
vyr.sk.vsl. Dianos Busuito



„Ledyno“ stovyklautojai Dainavoje



Sniegu džiaugiasi paukštytės: Vaiva Stapušaitytė, Karris Barauskaitė, Olivia Duobaitė, Aleksa Skiotytė ir Gabriela Atanovski.



Broliukai Rimas ir Simas Stapušaičiai



Andrius Gobis ir Matas Busuito išmiegojo sniego name.



Lukas, Romas ir Aleksas Mitriai



Rita, Algytis ir Edmundas Kaspučiai.



„Gabijos“ ir „Baltijos“ tuntų tuntininkai – Diana Busuito, Lidija Gobienė, Darius Rudis ir Dalia Harp.



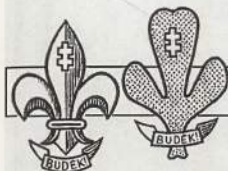
Prit. skautės ruošia naktiepičius: Saulė Tamkutė, Greta Tamkutė, Alina Soltis, Andreja Petruilytė, Asta Piestienė ir Alyssa Soltis.



Vyr. skautės veda lauvo programą: Saulė Tamkutė, Andreja Petruilytė, Viktorija Stanovaja ir Austėja Uptaitė.



Skaučių šūkių. Pirmoje eilėje: Kristina Gobytė, Karolina Balčiūnaitė, Antroje – Michelle Harp, Koleta Barauskaitė. Trečioje – Sofija Duobaitė, Elytė Busuito, Ugnė Orentaitė, Katrina Barauskaitė, Rūta Ulcinaitė, Gabrielė Širkaitė ir Emilija Vilkaitė.



NEW YORK

Šv. Kazimiero – Lietuvos globėjo diena

Šių metų kovo 13 d. New Yorko lietuvių bendruomenė džiaugsmingai atšventė šv. Kazimiero, Lietuvos globėjo dieną. Šventė prasidėjo Mišiomis šv. Kazimiero garbei, kurios vyko Apreiškimo bažnyčioje, Brooklyne. Vėliau, netoliese esančioje Our Lady of Mt. Carmel parapijos salėje vyko tradicinė lietuvių skautų organizuojama Kaziuko mugė.

Tradicija pagerbti šv. Kazimierą atsirado 1484 metais kai jis mirė ir daug maldininkų pradėjo piligrimines keliones melstis prie jo kapo Lietuvos sostinėje Vilniuje. Šv. Kazimieras, antrasis Lietuvos didžiojo kunigaikščio Kazimiero IV sūnus, žmonių buvo mylimas už išmintį, dosnumą vargšams, pagalbą našlaičiams bei našlėms, o taip pat dėl jo didelio

tikėjimo ir atsidavimo Švč. Mergelei Marijai. Vienas iš stebuklų, priskiriamų šv. Kazimierui, įvyko po jo mirties, kai 1518 m. nedidelė lietuvių grupelė bandė ginti Polocko tvirtovę, kurią puolė Maskvos armija. Lietuviai negalėjo persikelti per patvinsiusį Dauguvos upę, kad apgintų savo tvirtovę. Tada jie pamatė šv. Kazimiero, sėdinčio ant balto žirgo su pakeltu kardu, viziją ir jis pervedė karius per upę. Su jo pagalba buvo iškovota pergalė prieš Rusijos armiją. Nuo to laiko lietuviai šv. Kazimierą vadino savo gelbėtoju kovose su Maskvos pajėgomis. Netrukus po to, 1521 metais Popiežius Leonas X kanonizavo Kazimierą šventuoju, o oficialioji šios šventės diena, kurią 1602 m. paskelbė Popiežius Klemensas VIII, yra kovo4-oji.

Per šimtmečius augant šv. Kazimiero garbinimui, vis didesnės maldininkų minios rinkdavosi į Mišias prie jo kapo Vilniuje. Po Mišių piligrimai keliaudavo Vilniaus gatvėmis pirkdami maistą bei dirbinius iš vietinių amatininkų. Laikui bėgant ši diena pradėta minėti visose Lietuvos parapijose bei išievių bendruomenėse

visame pasaulyje. Į šventės tradicijas buvo įtraukti lietuviški patiekalai bei lietuvių liaudies meno dirbiniai.

Šventę New Yorke surengė Lietuvių skautų sąjungos nariai, kurie turi ypatingą atsidavimą šv. Kazimierui. Šv. Kazimieras mirė būdamas labai jaunas – 25 metų, todėl 1948 m. Popiežius Pijus XII pavadino jį Lietuvos jaunimo globėju, tad jis yra itin garbinamas visų lietuviškų jaunimo organizacijų.

Mišių metu Apreiškimo bažnyčioje skautai skaitė liturginius skaitinius bei stovėjo garbės sargyboje su vėliavomis prie altoriaus. Po Mišių šventė tęsėsi parapijos salėje, kur susirinko daugiau nei 150 žmonių. Skautai išpuošė salę dabartinėmis ir senosiomis New Yorke skautų vėliavomis ir gairėmis. Kai kuriuos iš jų pagamintos prieš dvidešimt-trisdešimt metų, o vyresnieji skautai net prisiminė jas gaminę... Šventė oficialiai prasidėjo kaspino perkirpimo ceremonija, vadovaujama LSS Tarybos pirmininko v.s.fil. Ginto Taoro. Vyko įžodžiai. Skautininko įžodį davė sesė Monika Murauskienė ir brolis Tomas Šernas, abu iš



Prie Kaziuko mugės atidarymą išsikiriausiasios „Neringos“ t. sesės New Yorke (RS)



Loterijos eilėje kantriai laukia paukšt. Ilona Karmazinaitė, vilkiukas Erikas Lora ir skautė kand. Aušrelė Pranevičiūtė (AB)



Skautininko įžodį davusius Tomą Šerną ir Moniką Murauskienę sveikina sesės ir broliai vadovai. (RS)



*Prie krepšinio žaidimo
Laurutė Milukaitė,
Krista Angeliadis ir
Lukas Lora. (AB)*



*„Neringos-Tauro“ t. tuntininkas
ps. Tomas Lora ir prit.skauto
žodį davęs Matas Šližys. (AB)*



*Skaniais pyragais pavaišins
paukštytės Ilona Karmazinaitė ir
Allysa Walsh (AB)*

New Jersey, o Matas Šližys, New York „Tauro“ tunto skautas, davė prit. skauto žodį. Sveikiname Moniką, Tomą ir Matą su jų atsiekimais! Šie metai yra antrieji, kai New Jersey lietuviai skautai dalyvauja šv. Kazimiero dienos minėjime New Yorke.

Priešpiečių metu Apreiškimo parapijos administratorius mons. Juozapas Calise prisijungė prie parapijiečių, apžiūrinėjančių rankdarbius, kuriuos sukūrė Lietuvos amatininkai. Tai ir tradiciniai mediniai lietuviški kryželiai, lininės staltiesės, sudėtingi gintaro

papušalai bei daug kitų. Vyresnieji skautai vedė žaidimus vaikams.

Šv. Kazimiero dienos minėjimas tęsia senas tradicijas, kurias lietuviai atsivežė iš savo gimto krašto. Šventė, kuri apima šimtmečius, kartu suburia naujai atvykusius lietuvius bei tuos, kurie čia gyvena visą savo gyvenimą.

*Raimundas Šližys ir ps. Aldutė Belzer
(Brooklyn Archdiocese leidiniui)*

Į lietuvių kalbą išvertė Indrė Savičiūtė

Nuotraukos Raimundo Šližio (RŠ) ir ps. Aldutės Belzer (AB)



New Yorke „Tauro“ tunto broliai (RŠ)



„Neringos-Tauro“ t. vadovai su LSS Tarybos pirmininku v.s.jfl. Gintu Taoru: ps. Monika Murauskienė, ps. Aldutė Belzer, ps. Daina Žiaugraitė, ps. Loreta Kazakaitytė, ps. Nida Angeliadi, v.s.jfl. Gintas Taoras, s.v. Tadas Nemickas, ps. Tomas Lora, ps. Tauras Vebeliūnas, s.v. Ed Kezys, ps. Paulius Murauskas. (AB)



Prie „bean bag toss“ žaidimo buđi skautai Martynas Gauba ir Naglis Bukauskas (AB)

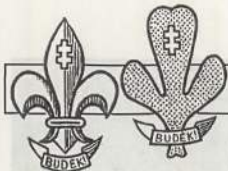


Prie „Pušelės“ draugovės gairės – Regina Walsh ir s. Giedrė Stankūnienė. Sesė Regina prisimena, kad ji, būdama geltonšlipse, „Neringos“ tunte padėjo siūti šią draugovės gairę. (AB)

NY Lietuvių Bendruomenės pirmininkė Ramutė Žukaitė laimėjo krepšį dovanų. Stebi ps. Tomas Lora ir ps. Nida Angeliadi (AB)



„Neringos-Tauro“ tuntas bei sesės ir broliai iš New Jersey – visi kartu atšventė šv. Kazimiero dieną New Yorke kovo 13 d. (AB)



Šešiasdešimtoji Kaziuko mugė Bostone

„Baltijos“ ir „Žalgirio“ tuntu Kaziuko mugė vyko 2011 m. kovo 6 d. Piliėčių klube. Skautams ir svečiams susirinkus, šešiasdešimtoji mugė pradėta dvylikta val. iškilminga tuntu sueiga. Skautai ir skautės stovėjo rikiuotėje, įneštos vėliavos, ir po maldos išklausėm tuntu ir sąjungos įsakymus.

„Baltijos“ skaučių tunte į paukščių kandidačių eiles įstojo Kristė Bernard ir Marija Bistraitė, o jaun. skaučių įžodį davė Viktorija Dambauskaitė ir Aija Dilbaitė. Joms raudonus kaklaraiščius užrišo draugininkė Nina Kazlienė. Skautės įžodį davė Veronika Alinskaitė, Krista Čepkauskaitė, Veronika Dilbaitė, Vėja Kazlaitė ir Laryssa Zak. Jos pasipuošė geltonais kaklaraiščiais.

„Žalgirio“ skautų tunte į vilkiukų eiles kandidatais priimti Andrius Bistras, Lukas Kulbis-Marino ir Lokys Saffo. Du vilkiukai kandidatai davė įžodį – Kovas Saffo ir Matthew Zak. Skautais kandidatais tapo Andrius Kulbis-Marino, Mikas Kulbis-Marino ir Mikas Masterson. Skautas kandidatas Jogirdas Vainauskas davė skauto įžodį ir rimtai laukė gelton



Prie savo stalo „Baltijos“ tuntu paukštytės ir liepsnelės su vadovėmis Nina Kazliene, Maya Zaprauskiene ir Nida Veitaite-Purins.



Pirkėjus linksmam pasitinka vadovai Tadas Petronis ir Daiva Braunfelds, ir vilkiukai Lokys Saffo, Jonas Braunfelds, Andrius Bistras, Matthew Zak ir Kovas Saffo



Prie skaučių stalo Gailutė Kligytė-O'Connell, Veronika Dilbaitė, Veronika Alinskaitė, Siga Juozelskytė, Daiva Kiliulytė-Chauhan, Emilija Strazdytė ir Darija Dilbaitė.

klaklariščio užrišimo. Žiemos stovykloje Andrius Hickey užsidirbo čiuožėjo specialybę, o staliaus specialybę – Joris Katinas, Andrius Hickey, Jonas Šimkus, Tomas Štuopis, Darius Veršelis ir Lukas Veršelis. LSS Tarybos pirmininkas v.s.fil. Gintas Taoras įteikė Ordiną už Nuopelnus ps. Danutei Kazakaitienei ir ps. Daivai Kiliulytei-Chauhan, Lelijos ordiną – s. Johanni Šimkienei. Baigiantis sueigai, tuntininkas ps. Romas Juozelskis pakvietė svečių Tarybos pirmininką G. Taorą atidaryti mugę. Brolis Gintas kartu su juo perkirpti 60-osios Kaziuko mugės kaspiną pakvietė mugių pradininkę v.s. Iną Nenortienę ir ateinančių kartų atstoves – liepsneles, bei vieną giliuką.

Prasidėjo mugė. Geras laikas pasikalbėti su seniai matytais svečiais, nusipirkti loterijos bilietus, išsirinkti pirkinius ant skautų ir skaučių stalų ir skaniai pasivaikinti. Virtuvės darbam vadovavo s. Asta Norvaišienė. Ji su pagalbininkais paruošė grybų sriubą, kugelio, balandėlių, dešrų ir kopūstų. Labiausiai perkamas patiekalas („best-seller“) buvo kugelio, dešros, kopūstų ir balandėlio lėkštė. Saldumynų buvo apščiאי – prityrusios skautės pardavinėjo širdelių sausainius, o tortų stalas buvo nuklotas pyragais ir tortais.

Meninė programa prasidėjo 2:30 v.p.p. (Tuo skiriasi Kaziuko mugės Bostone. Ten visada būna paruošiamas meninė programa. Red.AN) Šiems metams, švenčiant Kaziuko mugės 60-tį, tuntininkas ps. Romas Juozelskis surinko įvairias senų laikų bei mugių nuotraukas ir jas rodė ekrane („powerpoint presentation“). Buvo didelis darbas. Iš pradžių s. Ina Nenortienė įdomiai papasakojo apie Kaziuko mugių pradžią Bostone, o tada rodant nuotraukas, į tarpus buvo skautų dainuojamos dainos. Buvo labai įdomu. Kai nušvisdavo skaidrė ekrane, publikoj pasigirdavo – „Ar ten...?“, „Aš atsimenu...“. Smagu buvo visiems prisiminti praėjusius laikus bežiūrint seniausias nuotraukas.

Suruošti mugę yra labai daug darbo, bet džiaugiamės, kad ta tradicija yra tęsiama. Be aukų ir savanorių vadovų, mažai ką padarytume. Širdingas visiems ačiū! Iki pasimatymo sekančioje mugėje!

ps. Daiva Juozelskienė
Nuotraukos ps. Daivos Juozelskienės



„Kęstučio“ draugovės skautai Matas Leveckis, Stevenas Bonda, Jogirdas Vainauskas, Mitchell Kiliulis, Tyler Kiliulis ir draugininkas Leonas Bernotas.



Prityrusių skaučių saldžios „Kaziuko širdelės“! Draugininkė Audrė Avižionienė ir sesės – Kristina Štuopytė, Reda Limantaitė, Brigita Alinskaitė, Monica Leveckytė ir Aleta Juozelskytė.



„Žalgirio“ tunto prit. skautai – Andrius Hickey, Jonas Šimkus, Joris Katinas, draugininkas Saulius Dambauskas ir Tomas Štuopis.



Naujoms paukštytėms Viktorijai Dambauskaitei ir Aijai Dilbaitei tuntininkė Paulita Alinskienė užriša kaklaraiščius.

Nuotr. Aletos Juozelskytės



Skautės įžodį duoda Krista Čepkauskaitė, Vėja Kazlaitė, Laryssa Zak, Veronika Dilbaitė ir Veronika Alinskaitė.

Nuotr. Lino Alinsko



60-ąją Kaziuko mugę Bostone atidaro LSS Tarybos pirmininkas v.s.fil. Gintas Taoras, v.s. Ina Nenortienė ir būsimieji skautai – Vėja Zaprauskaitė, Lilija Purinaitė, Liepa Kazlaitė, Tanas Kazlas ir Aleksa Dilbaitė. Nesimato Aistis Braunfelds.



Prie židinio stalo sesės Irena Veitienė, Danutė Kazakaitienė ir Valė Čepienė.



Sesė Ina Nenortienė pasakoja apie pirmąją mugę Bostone, o skautės jau pasiruošusios dainuoti. Nuotr. Danos Dilbienės



Broliai „Lapiniai“ 1955 m.



„Kregždžių“ skiltis 1955 m. Kas mus prisimena?



SYDNEY

Skautai iškylavo Cockatoo saloje

Mišri „Aušros“ tunto prityrusių, vyr. skaučių ir skautų vyčių skiltis iškylavo Sydnejuje 2011 m. vasario 26-27 d. Iš visų miesto kampų, nešdami savo kuprines, skautai keliavo traukinėliais ar autobusais ir susitiko Sydney uoste, netoli žymiųjų operos rūmų. Iš uosto keltu plaukė į Cockatoo salą, kur permakvojo, o sekanti rytą grįžo į Australijos kontinentą. Iškylos tikslas buvo suteikti progą vyresniems smagiai skautauti tarp bendraamžių, patobulinti vadovavimo įgūdžius ir atlikti gryną skautišką žvalgybą.

Cockatoo sala Sydnejaus uoste yra didžiausia. Ji randasi Parramatta ir Lane Cove upių santakoje. Saloje vienu metu buvo kalėjimas, pramonės mokykla ir pataisos namai mažamečiams nusikaltėliams. Joje taip pat buvo viena iš didžiausių Australijos laivų statyklų XX amžiuje. Dabar ji atidaryta turistams. Sala įrašyta į UNESCO pasaulio kultūros ir gamtos paveldo sąrašą (World Heritage Site).

Skilties navigatorė, kurią pavadino „Transportacijos ministre“, sesė Giorgia Gakaitė nurodė kuriuo keltu reikia plaukti; išdėminkė - „Finansų ministrė“ sesė Nerija Rupšytė nupirko visiems bilietus. Atplaukę į salą po 2 v.p.p. neįjom į paskirtą vietą ir pasistatė iš skautų būklo atsivežtas lengvas palapines. Po to skilties gidas brolis Dailius Wilson įdomiai aiškino apie įvairias istorines vietas. Teko pereiti nuo vieno salos galo į kitą per tunelį ir užlipti į salos kalniuko viršūnę. Nuo čia matėme Sydnejaus krantą, uosto tiltą ir modernų 309 m. (1,014 pėdų) aukščio Sydnejaus bokštą.

Artėjant vakarui, grįžom į stovyklavietę. „Master Chef“ sesė Emilija Rupšytė buvo suplanavusi meniu ir supirkusi maistą.



Iškyla į praeitį Cockatoo saloje, Sydney uoste.

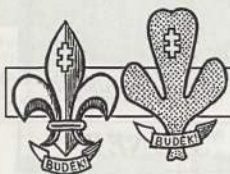
Visi prisidėjo prie kotletų ir daržovių ruošos, o brolis Dailius buvo pagrindinis BBQ kepyklos prižiūrėtojas. Skaniai ir socialiai pavalgę, susėdę ratu kalbėjomės, piešm įspūdingus vaizdus, įvertinom šios dienos įvykius. Sutemus kopėme į kalną ir nepastebėti įslinkome į kareivinių griuvėsius, kur įėjimas tėsė savo kalbas ir stebėjo kitame upės krante didmiesčio šviesas. Danguje matėsi Pietų kryžius, Orionas ir kiti žvaigždynai.

Saldžius „Tim-Tam“ naktiepiečius valgėme gerdami kakavą stovyklavietėje. Saloje negalima kurti laužų, tai tamsumoje, sustoję ratu ir sukryžiaavę savo rankas, sugiedojome „Ateina naktis“.

Sekmadienio rytą vieni kėlėsi 6 val. stebėti saulės tekėjimą virš miesto, o kiti ilgiau pamiegojo. Pusryčiams – skanūs blynai su bananais. Baigiant pusryčiauti, lietus apšlakstė ir mus, ir palapines. Neskubėjom dėtis lietpalčius, nes matėm, kad lietus tuoj baigsis. Susitvarkę, sulankstę palapines, užsidėjom kuprines ir pradėjom žygiuoti į salos prielauką. Ten, vėl lietuvi lyjant, atplaukė keltas ir grįžom į Sydney.

Iškylos dalyviai labai teigiamai atsiliepė apie šią kelionę, apie buvimą kartu tarp bendraamžių, apie malonius pokalbius. Ruošim daugiau tokių iškylių.

Brolis Ančia Snapis



MELBOURNE

ESGAV 2011

Graži grupė skautų iš Melbourne „Džiugo“ ir Geelongo „Šatrijos“ tuntų dalyvavo 33-čioje Ethnic Scout and Guide Association of Victoria (ESGAV) stovykloje š.m. balandžio 1-3 d., Mafeking Rover parke netoli Caveat, VIC. Stovykla skirta patyrušiams skautams, kurie dalyvauja estų, latvių, lietuvių, rusų, ukrainiečių ar vengrų skautų sąjungose. Kiekvienos tautos skautai prisideda prie programos paruošimo ir pravedimo. Šiais metais lietuvių atstovu buvo s.v. Martynas Didžys, kuris pirmus metus ėjo tas pareigas ir gerai pasirodė. Ne sykį brolis Martynas buvo sukvietęs ruošos komitėtą posėdžiui lietuvių namuose Melbourne. Stovyklos metu jis atsakingai tvarkė lietuvių skautus ir vadovavo bendriems užsiėmimams.

Stovykloje dalyvavo per 40 įvairių tautų skautų ir prisidėjo 30 pagalbininkų ir vadovų. Stovyklos viršininkas buvo 23 metų amžiaus vengras Stephen Kovassy, kuris su savo komandos pagalba puikiai suruošė ir pravedė užsiėmimus. Stovyklos tema buvo Romos imperija. Pirmą vakarą skautai buvo suskirstyti į šešis legionus. Kiekviename legione buvo skautų iš kiekvienos tautos. Tokiu būdu skautai turėjo progą susipažinti su kitataučiais. Prieš pirmos nakties vidurnaktį pasirodė „Cezaris“ ir įpareigojo legionų karius gerai pailsėti ir pasiruošti sekančios dienos bandymams.

Šeštadienio ryte vyko įspūdingas stovyklos atidarymas. Dalyvavo garbės svečiai iš visų tautų. Kiekvienos tautos skautai pilnomis, tvarkingomis

uniformomis su daina atžygiavo į vėliavų aikštę. Po raporto tautiniais drabužiais apsirengę vėliavininkai nužygiavo prie vėliavų. Buvau sujaudintas matydamas sesę Benitą tautiniuose drabužiuose šalia kitų, irgi tautiniais pasipuošusių skautų. Pagal alfabetinę tvarką buvo pakeltos vėliavos ir sugiedoti himnai.

Stovyklos programoje buvo įvairiausi uždaviniai. Skautai turėjo pasigaminti savo legiono vėliavą, pastatyti kovos vežimą, kuriame turėjo „važiuoti“ bent vienas komandos narys. Po to sekė pradinės rungtynės. Kiekvienas legionas siuntė savo išmintingiausią skautą „kovoti“ prieš kitus išmintingiausius. Pirmas uždavinys – atlikti sudoku galvosūkį. Tada kiekvieno legiono stipriausias varžybose įrodinėjo savo jėgas. Paeiliui kiekvienas legiono narys turėjo progą parodyti savo gabumus – ar tai būtų narsumą, ar greitumą, tikslumą, vikrumą, ar suderinimą. Kiekvienas turėjo trejas varžybas savo gabumo srityje. Kiekvienoje varžybose legionai rinko taškus, kad paaiškėtų kas bus nugalėtojas ir kas bus pasmerktas į belaisvę. Po pertraukos buvo bendras legiono uždavinys – Romos imperijos istorijos patikrinimas. Tie, kurie gerai atsakė į klausimus, galėjo džiaugtis saulės spinduliais, o tie, kurie teisingai neatsakė – pajuto Neptūno vandens šalį.

Popietei einant prie pabaigos, labai gerai pasiruošęs stovyklos komendantas pravedė susikaupimo programą. Jis pakvietė estų skautus išdalinti žvakutes tremtinių prisiminimui. Jis trumpai



Milda Vidugirytė, Aisvydas Sadauskas ir kitų tautų skautai pasiruošę vežimų runglynėms.

pakalbėjo apie nesutarimus tarp draugų, šeimos narių ir tautų. Tada jis priminė, kad skautai kiekvieną kitą skautą laiko broliu ar sese, nekreipiant dėmesio į tautų skirtumus. Po susikaupimo visi persirengė į savo togas ir susirinko puotai papuoštoje salėje. Legionas, surinkęs mažiausiai taškų, atliko belaisvių tarnybą ir turėjo aptarnauti Cezarį bei jo svečius. Po vakarienės kiekvienas legionas suvaidino trumpą istorinį pasirodymą.

Sutemus, laužavietėje dainos ir šūkių skambėjo įvairiomis kalbomis, o juokingi pasirodymai – anglų kalboje. Laužui baigiantis visi sustojo aplink rusenančias žarijas ir, skautiška susikabinę rankomis, iš eilės savo kalboje giedojo „Ateina naktis“ ar kitą tradicinę laužo uždarymo dainą. Po laužo dar vyko naktiniai žaidimai, bei svečiavimasis prie mažų lauželių, kol, galų gale, visi nuėjo miegoti po žvaigždėtų dangumi Viktorijos kalnuose.

Sekmadienis irgi pilnas nuotykių. Imperijos legionai išsirikiavo ir nužygiavo į mūšio lauką. Ten užtikto „nukautus“ kareivius, kurie prieš „mirdami“ perdavė išsaugotą žemėlapi.



Visi stovyklautojai.



*Lietuviai skautai
ESGAV 2011
stovykloje:
Martynas Didžys,
Aisvydas Sadauskas,
Benita Strazdauskaitė,
Milda Vidugirytė,
Judrina Kymantaitė,
Miglė Žvirblytė,
Mikolas Simankevičius,
Kotryna Celikaitė,
Linus Bražionis,
Viktorija Fedorka,
Aleksas Tigani,
Danutė Lynikienė,
Tomas Dundžila.*

Prieš didžiąją kovą legionai sustojo pasimelsti dievui Jupiteriui. Bet, kad jis juos geriau girdėtų, legiono nariai turėjo lipti vieni kitiems ant nugarų ir taip pasatyti piramidę. Kupidonui įrodė savo meilę be rankų suvalgydami saldainį; Vulkanui – pastatė laužą ir jį uždegė titnago ir plieno gabalėliu; Neptūnui maldavo pagalbos, kad nesušlaptų vėliava keliant ją nuo vieno kranto į kitą, o Marsui kiekvienas turėjo progą parodyti savo narsumą valdant kovinius ginklus. Baigę lankyti visų dievų stotis, legionai susirinko aikštėje, kur rado miltų ir vandens. Žaibiškai puolė vieni kitus, kol pritrūko „šovinių“. Visi buvo miltuoti nuo galvos iki kojų...

Po pietų, aptarę pasisekimus, stovyklautojai

išsirikiavo aikštėje nuliešti vėliavas iki sekančių metų. Nemažas skaičius skautų jau pakartotinai dalyvauja šioje stovykloje. Tiems, kurie stovyklavo bent penkis metus, įteikiamas gražus metalinis ženkliukas. Klausiau kelių, kodėl jie vis sugrįžta į stovyklą. Jie labai paprastai ir nuoširdžiai atsakė, kad stovykloje turi progą pamatyti savo draugus, ypač tuos iš kitų tautų. ESGAV juos įtraukė į tarptautinę skautišką šeimą.

Nuorodas į ESGAV stovyklos nuotraukas galite rasti Lietuvos skautų sąjungos tinklalapyje:
<http://broli.skautai.net/foto.php>

*Brolis Ančia Snapis
Nuotraukos s.fil. Tomo Dundžilos*



TORONTO

Šauni Kaziuko mugė

Kovo 6 d. „Šatrijos“ ir „Rambyno“ tuntai suruošė gražią Kaziuko mugę. Išsirikiavę skautai ir skautės džiaugėsi mugės iškilmingu atidarymu, kurį pravedė tuntininkai ps. Aivydas Saplys ir s.fil. Indrė Paškauskienė. Priskikėlimo parapijos klebonas Juozapas Marija Žukauskas tarė reikšmingus žodžius apie skautų globėją šv. Kazimierą ir, atrišęs lietuviškas juostas, paskelbė atdaryta Kaziuko mugę.

Svečių laukė tortai, riestainiai, pyragai, pyragaičiai, šalti ir karsti sumuštiniai! Rankdarbių – begalybė!

Dešros, sūrio 50/50 loterijos, video žaidimai, batų blizginimas, vienių kalimo konkursas, peilių galandyimas. Visko yra!

Jūrų skautų „Uostas“ pardavinėjo tortus „napoleonus“, „karštus šuniukus“ bei pačių jūrų skautų keptus lašiniuočius. Užsukus į jūrų skautų ir ūdryčių „Nidą“, galėjai išsirinkti šventinius atvirukus, „mini napoleonus“ ar trispalvius šalikus. „Pabaltijo“ keliu (tokia buvo mugės tema) žengiant toliau prieini prityrusių skautų „Smėlio“ stalą. Čia pardavinėjami



Skautų ir prit. skaučių draugovės.



„Šatrijos“ tuntininkė s. Indrė Paškauskienė, Prisikėlimo parapijos klebonas kun. Juozas Žukauskas ir „Ramuvos“ tunto tuntininkas ps. Alvydas Saphys.

riestainiai, įvairūs stovykliniai ženklai. Taip pat galima ne tik skirtingų rūšių arbata atsigaivinti, bet ir pasimokyti, kaip ją teisingai ir gražiai paruošti. Skautės „Undinės“ kvietė visus išmėginti jų laimės šulinį ir gausią loteriją. Be to jos turėjo skautiškais piešinių marškinėlius, megstas kepures, pačių pagamintus papuošalus ir skautiškai puoštus molinius puodus. Vilkiukų „Palanga“ teikė batų blizginimo paslaugas ir pardavinėjo „Romuvos“ stovyklos nuotraukomis puoštus kalendorius. Prie „Silkės“ stalo skautai geltonšipsiai prekiaavo sumuštiniais su kanadietišku „bacon“ ir aišku – silkėmis! Vykio peilių galandymo ir vinių kalimo konkursas. Pritrysios skautės ir vyr. skautės kandidatės „Saulėlydyje“ prekiaavo vaisių „šašlykais“, puoštais imbiero sausainiais ir cukraus vilna. Pabaltijo kelio gale matėsi paukštyčių „Gintaro“ stalas puoštas įvairiais rankdarbiais ir skanumynais.



Visus pavaišinsim skaniaisiais cepelinais, balandėliais ar kugeliu!

„Šais metais paukštyčių stalas buvo vieta, kur galima praleisti daug laiko“, sakė paukštyčių draugininkė vyr.sk. v.sl. Kassandra Kulnys-Douglas. „Mes mugei pasiruošėm geru maistu, rankdarbiais, 50/50 loterija. Mūsų apyrankes, Velykines dekoracijas ir „piggy banks“ labai gerai pardavėm. Mes tikėjome, kad bus geri metai ir mugę smagiai praleidom. Valio skautavimui!“



Skaučių „Dainos“ draugovė prie savo prekystalio.



Jūrų skautų „šefai“ irgi pasiruošę.



Tas, kuris mažiausiai smūgių panaudoja įkalti vinį – laimi.

Jei vaikščiojant po „Pabaltijį“ pinigėlių šiek tiek liko, tai buvo proga tuntu loterijoje bandyti laimėti prie didžiųjų fantų – didžiulio „napoleono“, „Carhartt“ paaukoto švarko, lietuviško rankdarbio, krepšininuko Lino Kleizos dovanotų penkių „Raptors“ biilietų, Toronto Maple Leafs ledo ritulio žvaigždės Johnny Bower dovanotų suvenyrų, ar kuprinės ant ratukų.

Toronto Kaziuko mugėje buvo galima visko nusipirkti, pamatyti, išmėginti, laimėti. O šypsenos? Jos laisvai ir veltui buvo dalinamos!

*s. fil. Rūta Baltaduonytė-Lemon
Nuotraukos s. fil. Rūtos Baltaduonytės-Lemon*



s. fil. Algis Kaminskas renka Romuva, Inc. metinį nario mokesį. Prie stalo – ps. Morkus Songaila ir ps. Dalia Rocca, toliau – s. Rimas Sriubiškis, r.s. Neil Sherwood ir ps. Edis Putrimas.



Kanados rajono vadas v.s.fil. Marius Rusinas ir VS s.fil. Rūta Baltaduonytė-Lemon prie tuntų loterijos, kurią jiedu tuntams suruošia kas metai.



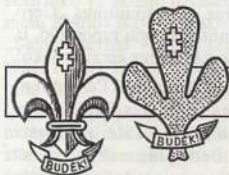
Svečius pasiruošusios vaišinti: Raminta Petrauskaitė, draugininkės pavadootoja Kristina Petrauskaitė, Larisa Saplytė, Rūta Rekutė ir vyr. skaučių kandidačių globėja Elytė Saplytė.



Prit. skautai Adomas Kuliešius ir Povilas Grigutis siūlo riestainius



v.s. Elzė Simonavičienė, ps. Gerda Tarvydienė ir skautininkių draugininkė ps. Irena Petrauskienė renka aukas. Sesės Elzė ir Gerda kiekvienais metais aplanko seses negalinčias dalyvauti mugėje ir pavaišina v.s. Elzės keptais grybukais.



LIETUVA

Važiuojam į Elektrėnus

Pamažu bunda mūsų tėvynės žemė. Pasirodo pirmieji pavasario žiedai. Žibutės. Saulė vis labiau šildo žemę. Metas keliauti. Mūsų, Kauno vyresniųjų sesių draugovės tikslas seniai puoselėjo norą vėl aplankyti Elektrėnuose sesę Gražiną Poderytę, juo labiau, kad laikas nenumaldomai eina pirmyn, skaičiuodamas

sekundes, minutes, valandas, dienas...metus. Reikia branginti laiką. Sesės Gražinos metų matuoklė š.m. birželio 1 d. rodyš 96 metų skaičių.

Truputis sesės Gražinos biografijos. Gimė 1915 m. Salako miestelyje, mokytojo Antano Poderio šeimoje. Tėvas – pirmasis lietuvių kalbos mokytojas Salake.

Gaivino tautą po ilgamečio carinės Rusijos jungo. Tėvo pėdomis visą gyvenimą eina ir sesė Gražina. Nuo 1932 m. skautė ir visą gyvenimą pašventusi Lietuvai. Pirmuoju sovietmečio okupacijos metu ji buvo įkalinata, tada ištremta. Gražinai yra suteiktas garbingas laisvės kovų dalyvio statusas. Turi ji ir Salako Paramos fondo Garbės pirmininkės (2009 m.) vardą.

Taigi, kovo 26 d. galinčios važiuoti sesės rinkosi į Kauno autobusų stotį kelionei į Elektrėnus. Kelionė trunka vos valandą. Ir štai mes jau Elektrėnuose – draugininkė Bronelė Gruodytė-Inokaitienė, sesės Natalija Bylienė, Olga Žilinskienė ir būsimoji skautė Lidija Gomulickaitė. Kelionės tikslas ne tik aplankyti sesę Gražiną, bet ir sukurti mažą skautišką šventę, kurios metu Lidija duos skautės žodį. Iš Vilniaus tuo pat tikslu atvyko mūsų Sesorijos Garbės skautė v.s. Stefa Gedgaudienė.

Tuo ant stalo atsirado tautinė vėliavėlė, bronzinė Rūtėlė, uždegta mažų žvakelių skautiškas lauželis. Prasidėjo sueiga. Malda. Pirmas žodis namų šeiminiškės



Elektrėnuose – Aldona Aglinskienė, Gražina Poderytė, Bronelė Inokaitienė, Danutė Indriūnienė ir (priekyje) Olga Žilinskienė.

Gražinos: „Mano mintys visą laiką su sesėmis. Būkite visą laiką užimtos, planuojančios, nes tai reiškia gyventi. Būkit paprastos, geros. Darbas ir rūpestiai turi būti atiduoti vienai minčiai, tai mūsų Lietuvai. Kai sieki – pasiekiami. Reikia tik dirbti.“

Prieš įžodį kiekviena užsidedėm žvakelę ir pagarbai išklaušėm Lidijos sakomo žodžio. Sesė Stefa užrišo jai mėlyną kaklaraištį. Valio! Turime savo būryje naują sesę, muzikę! Ją pažįstame jau keli metai. Kai turi laiko, grįžusi iš kelionių, ne kartą yra suteikusi mums ypatingą šventę grodama fleita.

Po sveikinimų ir gražių palinkėjimų – pasivaišinom. Vaisių kulminacija – dideli, lietuviški

cepelinai. Skanumėlis! Juos mums parūpino rūpestingoji sesė Stefa.

Išvažiavome geroje nuotaikoje. Kaip gera pabūvoti skautiškam būry! Nesvarbu, kiek tau metų, vistiek lieki skautu. Budėkime! Gero vėjo!

Sesė Olga Žilinskienė iš Kauno



INDIANAPOLIS

„Galvės ežero“ valtis

j.v.s.f.l. Taiyda Chiapetta praneša, kad Indianapolyje įsikūrė nauja valtis, priklausanti jūrų skaučių „Nerijos“ tuntu, Chicago-Lemont. Vadovės – j.ps. Alytė Gražytė-Simonaitienė ir vyr.sk. Alma Noreika-Spellacy. Apie Indianapolyje vykusią sueigą rašo j.ps. Alytė Simonaitienė:

2011 m. vasario 12 d. „Nerijos“ tunto, „Ventės“ laivo, „Galvės ežero“ valtis Indianapolis, IN šių metų veiklą pradėjo pirmąja sueiga. VALIO! Sueiga vyko Simonaičių namuose, dalyvavo ūdrytė Arija Simonaitytė, ūdrytė Samantha Spellacy, ūd.kandidatė Anna Spellacy, sesė Alma ir sesė Alytė.

Sueigą pradėjom rikiuote. Atlikom visas komandas: ramiai-lygiuot-ramiai-raportai-laisvai, „Ventės“

laivo ir mūsų valties šūkius, ir sveikinimus „Gero vėjo“ ir „Budėk“! Sesės entuziastingai raportavo, ir labai gražiai lygiavo. Taip pat ir šūkius gerai išmoko!

Sueigą tęšėm su žvakės uždegimu. Perskaitėm sesių Lauros Lapinskiens ir Onutės Savickienės atsiųstą kortelę su paaiškinimu, kad štai – atsiųsta Taikos šviesos žvakė...iš Betliejaus... iš „Nerijos“ tunto į mūsų rajoną. Kalbėjom apie taiką ir to žodžio reikšmę, ir ką reiškia jungti visas seses šios žvakės uždegimu. Sesė Alytė uždegė pirmąją mažesnę žvakutę, o nuo jos visos kitos uždegė savąsias ir tada visos kartu – „Nerijos“ atsiųstą Taikos šviesą. Kartu sukalbėjom „Tėve mūsų“ ir jautėme Dievo meilę ir ryšį su kitomis sesėmis esančiomis toli nuo mūsų.

Tada kalbėjomės apie „Nerijos“ tunto ruošiamą parodą JurArte Deux. Visos sutiko dalyvauti ir labai įsigilino į savo meną. Dirbdamos kalbėjomės. Viena tema, tai stovykla. Visos pareiškė norą sugrįžti šią vasarą į Raką. Užklausiau, kas labiausiai patiko pernai metų stovykloje. Atsakymai buvo tokie – Anna: - „Man patiko buriuoti burliaviui!“, Arija: - „Man stovykloj patiko gyventi palapinėj su kitomis sesėmis“, Samantha: - „Man patiko stovyklos laužai ir iškyla, kur matėm švyturį“.

Dainavom dainas – „Atsikėliau anksti rytelė“, „Lauželis“, „Pasėjau dobilą“, o sesė Anna padainavo praėjusios stovyklos dainą. Išdalinu sesės Alytės mėgiamiausias jūrinės dainos „Jūreivių daina“ išrašytus žodžius, ir pradėjom mokytis.

Smagu buvo pagaliau susieiti ir skautiškai pabendrauti. Nekantriai laukiami sekančios sueigos. Linkėjimai visoms sesėms iš Indianapolio!

Gero vėjo!
Sesė Alytė



Sesės ūdrysės su Taikos šviesa Indianapolyje



CHICAGO-LEMONT

Giliai po sniegu Rako miške

2011 m. vasario 2 d. Chicagos apylinkės užklupo sniego pūga. Mokyklos uždarytos, važinėjimas beveik neįmanomas. Likę namuose kasėm iš po sniego automobilius, valėm šaligatvius. Sekantį rytą temperatūra lauke žemiau nulio. Ne viena susirūpinusi mamytė skambina „Dariaus ir Girėno“ draugovės draugininkui – „Ar dar važiuojat į Raką?“ „Iki penktadienio vakaro bus viskas tvarkoj – važiuojam!“

Penktadienį vakare, vasario 4 d., Lemonte susirinko 12 skautų ir vadovų, ir prasidėjo 2011-ųjų metų žiemos iškyla į Rako stovyklavietę. Dalyviai: „Šaunūs šernai“ – Adomas Kelpša, Zenius Liubinskas, Lukas Tamonis, Paulius Vitas; „Skrendantys pingvinai“ – Terrence Petry, Jr., Mantas Naris, Matas Lapkus, Vidas Kulbis; vadovai – Donatas Ramanauskas, Aldis Liubinskas, Robertas Vitas, Aleksas Jučas, komendantas ir Linas Sutkus, atvykęs šeštadienį ryte.

Net keturias sueigas sausio mėn. praleidome besiruošdami šiai iškylai. Vienas išvykos tikslas buvo atlikti kuo daugiau „Žiemos stovyklautojo“ specialybės reikalavimų, kurių vienas yra – keturias naktis praleisti lauke žiemos metu. Taigi išvykos taisyklė buvo: nuo to laiko, kai išlipsime iš automo-

bilių prie Rako stovyklavietės vartų penktadienio vakare, iki tol kol sugrįšime prie vartų sekmadienį iš ryto, skautai, kurie nori užsitarnauti dvi naktis stovyklautojo specialybei, negali peržengti pastato slenksčio (virtuvės ar ambulatorijos), nei sėsti į automobilį. Visą maistą turėjo laikyti, paruošti ir valgyti atviroje gamtoje.

Iš Lemonto išvažiuavom 7:15 v.v. nes broliai Aldis ir Zenius Liubinskas buvo užkliuvę greitkelyje atvykdami iš šiaurės. New Buffalo, MI pasiekėm 9 val. vakaro, pavalgėm vakarienę McDonald's ir važiuavom toliau. Stovyklos vartus pasiekėm apie 1:00 v.r. Sniego labai daug, apie 18"-24". Prieš iškylą, sesė Dana Mikužienė susisiekė su John Furman, kuris vasaros metu Rako stovyklavietėje nupjauna žolę bei apgenėja didelius nudžiūvusius medžius, kad jis atliktų kitą darbą šį kartą. Didelis aciū sesei Danai ir dar didesnis p. John, jo broliui ir draugui, kurie net dvi valandas dideliais sunkvežimiais kasė Rako įvažiavimą, kad mūsų automobiliai tilptų jau už Rako vartų. Ir už tą didelį gerą darbėlį jie neėmė mokesčio! Ačiū!

Rogutėmis ir kuprinėmis gabenom visą turtą iki Litanicos virtuvės pastogės. Tie, kurie turėjo sniego batus „snow shoes“, ėjo pirmieji pramindami taką



*„Prit. skauto įžodyje kaklaraiščius
Zeniui Liubinskiui, Lukui Tamoniui,
Pauliui Vitui ir Adomui Kelpšai užriša
„Dariaus ir Girėno“ draugovės draugininkas
v.s.fil. Donatas Ramanauskas*

Nuotr. Aldžio Liubinsko



*Per gilų sniegą nuo Lituanicos rajono ilgas kelias iki Rako
stovyklavietės vartų.*

Nuotr. Zeniaus Liubinsko

*Krosnelę kuria Paulius ir
Robertas Vitai.*

Nuotr. D. Ramanausko



„Dariaus ir Girėno“ draugovės iškylautojai prie paminklo Frank Rakui stovyklavietėje.

Nuotr. Zeniaus Liubinsko

kitiems. Po dviejų kelionių pirmyn ir atgal iš automobilių, visi susirinkome pastogėje. Paskutinė proga pasirinkti kur miegosiu – apšildytame pastate ar lauke. Net šeši iš aštuonių prit. skautų pasirinko gyventi lauke. (Brrr, net baisu man rašyti! Red. sesė Alė) Jie dar turėjo atlikti kelis darbus: išsirinkti vietą savo stovyklavietei, iškasti sniege plotą dvivietei palapinei. Tada reikėjo sukasti didelį kupstą sniego bent 12 pėdų skersmens ir 5 pėdų aukščio, kad sekantį rytą galėtų jame išsikasti sniego urvelius – „Quinzee Hut“. Tą užbaigus, užsikūrė mažus lauželius ir pasiruošė šilto gėrimo bei mažą užkandį, kad į miegmaišius įlįstų sotūs ir sušilę. Pagal draugininko laikrodį – šiuos uždavinius baigėm apie 5:30 val. ryto. Oro temperatūra 23F, vėjo nebuvo.

Šeštadienio rytą apie 8 val. mus pažadino varnu krankėsėjimas. Trumpas, bet geras poilsis šviežiame, šaltame Rako ore. Šios žiemos iškylai ruošiantis skautai sueigose jau sudarė poras, ir tada patys iš anksto nusipirko bei susitvarkė maistą, puodus, indus. „Skrendančių pingvinų“ skiltis visi keturi kartu ruošėsi tą patį patiekalą. Jie sugebėjo pusryčiams skaniai paruošti „breakfast burritos“, „iškepdami“ kiaušiniene plastmasiniame maišelyje verdančiam vandenyje. Prit. skautai kandidatai – „Šaunūs šernai“ pusryčiams paruošė avinžin košę, sumuštinių ir karštos kakavos. Abi skiltys pakvietė vadovus kartu su jais pavalgyti. Jiems didelis ačiū.

Po pusryčių buvo laikas iškasti sau sniego urvelius. Šis uždavinys visiems buvo smagus ir įdomus. „Skrendantys pingvinai“ pastatė net „Quinzee Hut Condo“ sujungdami abiejų porų sniego kalnus gana ilgu tuneliu. Tikrai nuostabu! „Šaunūs šernai“ nepasidavė ir išsikasė nemažus urvelius atskirai nuo vienas kito. Apie vidurdienį sulaukėm svečių. Atvyko John Furman ir jo brolis Alex. Jiems buvo labai įdomu, kaip mes žiemos metu galim stovyklauti. Jiems išvykus, atvažiavo sesės Dana Mikužienė, Audra Lintakienė, Loretta Jučienė ir Jūratė Waller. Rako stovyklavietę žiemos metu jie pamatė pirmą kartą. Atrodo, kad nenusivylė. Kol sesės svečiavosi, prit. skautai nužygiavo prie ežero. Broliai Adomas Kelpša ir Lukas Tamonis surado vietą ant ledo ežero paviršius ir išgręžė keletą skylių, pro kurias bandėm pagauti žuvis. Pakaitomis stebėjom meškeres, o kiti pakrantėje sukūrė laužą pasišildyti bei dešrelės išsikępti. Bandėm leistis rogutėmis nuo stataus šlaito, bet sniegas buvo per gilus. Po kelių valandų grįžom į stovyklą nepagavę nei vienos žuvytės.

Grįžus į stovyklą, brolis Linas Sutkus su prit. skautais kandidatais rado nuošalią vietą, kur pastatė

laužą prit. skautų įžodžiui, o prit. skautai baigė statyti savo „Quinzee Hut Condo“. Laikas ruošti vakarienę. Nors visi buvo užsidedę ruošti valgį ant tikro laužo, greit pamatė, kad mažos krosnelės (backpacking stoves) labai palengvina vandens užvirimą ir neišsuodina puodų. „Skrendantys pingvinai“ paruošė makaronus su pomidorų padažu, o „Šaunūs šernai“ – karštos sriubos ir vėl sumuštinių. Susitvarkę po vakarienes, visi užsidedo savo uniformas ir broliai Linas ir Aldis visus vedė į įžodžio vietą netoli Clancy ežero pakrantės. Jau buvo tamsu, apie 7 v.v. Brolis Aleksas Jučas vadovavo prit. skautų įžodžiui, kurį davė Adomas Kelpša, Zenius Liubinskas, Lukas Tamonis ir Paulius Vitas.

Šis įžodis buvo išskirtinis. Žiemos iškyla į Raka vyksta jau 35 metus ir pirmas kartas, kad keturi broliai davė įžodį. Įdomu, kad paskutinį kartą prieš 4 metus prit. skauto įžodį davęs Aleksas Jučas (su Martynu Matučiu) dabar pats pravedė įžodį kitiems. Taip pat įdomu ir pirmas kartas, kad du skautai tėveliai – Aldis Liubinskas ir Robertas Vitas dalyvavo savo sūnų įžodyje. Mūsų kandidatai irgi ypatingi. Jie jau iš anksto buvo išėję skautų pirmo patyrimo laipsnio programą ir pilnai pasirošę.

Po įžodžio grįžom į Lituanicos pastogę, šalia sukrovėm lauželį, o Zenius Liubinskas vadovavo trumpai programai. Padainavom keletą dainų ir tada brolis Zenius paprašė vadovus pasidalinti mintimis apie praėjusią žiemos iškylą. Draugininkui teko papasakoti apie pirmąją žiemos iškylą į Raka, vykusią 1976 metais. Toje pirmoje iškyloje prieš 35 metus kartu dalyvavo broliai Aldis ir Linas ir dabar br. Aldis sugrįžo pirmą sykį jau su sūnum Zeniu. Skautiškoji tradicija tęsiama iš kartos į kartą... Pabaigėm laužą su „Ateina naktis“ ir po to keli skautai brolio Alekso priežiūroje išėjo vėl nusileisti rogutėmis į Rako girią „Mosquito valley“, o kiti likome sėdėti prie lauželio ir dalintis prisiminimais. Tikrai malonus jausmas mūsų tarpe. Paskutinį sykį vakarui užkūrėm krosnelę, pasiruošėm karštų gėrimų ir pašildę kojas prie lauželio sulindom į sniego urvus nakčiai.

Sekmadienį kelėmės apie 7:30 v.r. Tuoj atgaivinom praėjusio vakaro lauželį, o pusryčiams baigėm vakar paruoštą maistą. Po pusryčių skautai tikrino savo sniego urvelių stiprumą: net po 3 ar 4 ant viršaus sustoję ir tik kai pradėjo šokinėti jie įgriuvo. Šimet po iškylos labai mažai reikėjo tvarkyti stovyklavietę. Skautai valgė iš savo indų, nenaudojom išmetamų popierinių lėkščių ar puodukų. Tebuvo vienas maišas šiukšlių vietoj trijų ar keturių! Gal ir dėl to, kad apie pusę iš mūsų grupės pereitą

vasarą keliavom Philmont kalnuose ir daug išmokom apie gamtos saugojimą. Po pusryčių baigėm tvarkytis, užrakinom Lituanikos virtuvės duris, išjungėm dujas ir elektrą, ir prasidėjo turto gabenimas atgal į automobilius. Pradėjo lengvai snigti. Labai gražu. Prie automobilių mūsų draugovės fotografas brolis Zenius jau buvo paruošęs aparatą

ant trikojo. Jam nebuvo lengva per dešimt sekundžių atbėgti grupinei nuotraukai per tokį gilų sniegą, bet ant trečio bandomo pavyko. Sustoję į ratą sukalbėjom skautų rytinę maldą ir Tėve mūsų. Tada – „Ateina naktis“ ir pro Raka stovyklavietės vartus pradėjom kelionę atgal į Lemontą.

Donatas Ramanauskas
Draugininkas

Eglė Juodvalkė svečiuose pas „Verpstės“



„Sakalai naktį nemiega“
knogos autorė poetė
Eglė Juodvalkė
„Verpsčių“ sueigoje.
Sėdi: Joana Krutulienė,
Vida Rimienė,
Eglė Juodvalkė,
Daila Liubinskienė.
Ii eilėj:
Milita Lauraitienė,
Genovaitė Treinienė,
Ritonė Rudaitienė,
Dana Dirvonienė,
Irena Grigaitienė,
Danguolė Bielskienė,
Dalia Povilaitienė.

Nuotr. fil. Aldonos Rauchienės

2011 m. kovo 17 d. pavasarįjančios gamtos vėjelėje smagiai plevėsuojanti ir Kovo 11-osios dienos atmeštą džiaugsmą linksmai tebeskelbianti trispalvė pasitiko „Verpsčių“ būrelio vyr. skautes ir skautininkes Dalios Povilaitienės sodyboje. Skubėjome laiku susirinkti, nes laukėme ypatingos viešnios – poetės Eglės Juodvalkės, naujos poezijos knygos „Sakalai naktį nemiega“ autorės.

Ši 22-ųjų eilėraščių apie Lietuvos partizanus knyga, kurią šiuo metu leidžia Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centras, netrukus bus pristatyta Poezijos pavasario šventėje Lietuvoje. Eglė Juodvalkė dalyvaus knygos šventatyme ir skaitys savo sukurtas giliai patrijotines eiles.

„Verpstės“ jaučiasi privilegijuotos, nes didesnę dalį eilėraščių, iliustruotų atpažintų ir nežinomų partizanų nuotraukomis, kurios autorę paskatino nuodugnai apie juos sužinoti ir kiekvienam atskirai savo eiles dedikuoti, dar neturėdama rankose išleistos knygos, Eglė mums skaitė iš atsinešto maketo!

Dalinantis mintimis apie Lietuvos partizanus, Eglė Juodvalkė pastebėjo, kad per visą 20 metų nuo Nepriklausomybės atstatymo, Lietuvoje nėra išleista

jokios poezijos knygos apie partizanus. Kodėl taip yra? Gal baisu rašyti ir atgaivinti praeities skaudžius išgyvenimus ir jausmus? Partizanai buvo kitokios generacijos žmonės. Jie tiesiog „gyveno“ Lietuva. Jiems nebuvo sunku mirti, kad tik jai būtų galėję padėti. Savo gyvenimą partizanai tobulai įprasmino.

Eglės Juodvalkės poezijos knyga „Sakalai naktį nemiega“ rado pradžių Lietuvos partizanams paminėti suruoštoje parodoje Balzoko lietuvių kultūros muziejuje, Chicagoje, maždaug prieš 10-tį metų. Džiugu, kad dėmesys šiems tėvynės didvyriams šiuo metu pradėjo augti Lietuvos jaunimo tarpe.

„Verpstės“ širdingai padėjo poetai, rašytojai Eglei Juodvalkei už įdomiai ir labai prasmingai praleistą popietę, įteikdamas prisiminimui visai neseniai „verpstės“ Nijolės Jankutės-Užbalienės išleistą naujausią leidinį „Pokalbiai su kukabūra“. Šią mūsų sesės, dabar gyvenančios Australijoje, knygą su džiaugsmu pasitiksim sekančioje sueigoje birželio 28 d. sesės Ritonės namuose.

v.s.fil. R. Rudaitienė

Džiaugsmingi 40-tieji



„Nerijos“ tunto tuntininkės prie keturių dešimtmečių žvakių:
j.v.s. Vija Paulienė, j.s. Danutė Navickas, j.v.s.fil. Rūta Kirkuvienė,
j.v.s.fil. Taiyda Chiapetta, dabartinė tuntininkė
j.v.s. Laura Lapinskienė, j.s. Aldona Weir ir j.v.s. Vilytė Lendraitienė.

2011 metais jūrų skaučių „Nerijos“ tuntas, Chicagoje, švenčia 40 metų veiklos sukaktuves. Ta proga Lietuvos dailės muziejuje, Pasaulio lietuvių centre, Lemont, buvo suruošta meno paroda „JūrArte Deux“, veikusi iki kovo pabaigos. Galerijoje išskibinta, išdėliota 36 menininkų, bei 45 jaunųjų menininkų įvairaus meno stiliaus kūriniai. Kokia turtinga paroda!

Jaunimo meno konkursui pateiktus darbus įvertino trys menininkai iš Northern Illinois universiteto. Prel.s. Juozas Prunskis (a.a.) Lietuvos fonde yra paskyręs lėšas L.S.S. jaunimo kūrybos premijoms. Jaunieji menininkai šiame meno konkurse laimėję premijas:

Darželio – 2 skyriaus mokiniai: 1 – Talija Tiškutė,
2 – Anna Spellacy, 3 – Aras Daulys.

- 3 – 4 skyriaus: 1 – Vilkiukų draugovė,
2 – Ieva Skeberdytė, 3 – Ariana Chiapetta.
5 – 7 skyriaus: 1 Maya Chiapetta,
2 – Vincas Hoffman, 3 – Tomas Savickas.
8 – 11 skyriaus: 1 – Loreta Sutkutė,
2 – Vaida Narytė,
3 – Lija Hoffman ir Eglė Keturakytė.

Sveikiname ir džiaugiamės turėdami tiek daug įvairaus talento.

Muzikinę programą atliko skautiškas jaunimas. Pianinu skambino ūd. Olivija Lapp, smuikais grojo sesutės gint. kand. Nora, j.j. Lilė ir j.j. Marisa Sadauskaitės, gitara – j.sk. Daumantė Kaveckaitė, dainavo gint. Austėja Kaveckaitė, gitara grojo ir dainavo vyr. sk. Regina Ramanauskaitė.

„Nerijos“ tunto gimtadienio šventės programos daliai vadovavo tuntininkė j.v.s. Laura Lapinskienė. Pristačiusi dailininkus, iškėiči jiems po rožę. Buvo apdovanoti ir jaunieji parodos dalyviai. Iš trylikos „Nerijos“ tunto tuntininkių, šiame vakare dalyvavo septynios. Pirmoji tuntininkė sesė Aldona Jovarauskienė atsiuntė pasveikinimą. Visiems dainuojant „Ilgiausių metų“, sesės tuntininkės užpūtė „Nerijos“ keturių dešimtmečių žvakes.

Parodos tikslas buvo įvairiopa. Turėjom progą pasidžiaugti mūsų gabiais menininkais, atšventėm „Nerijos“ tunto 40-metį ir uždbrim lėšų „Nerijos“ tunto prausyklos statybai Rako stovyklavietėje. Ačiū visiems už dalyvavimą, aukas ir bendravimą!

j.v.s.fil. Taiyda Chiapetta

Pilnas centras, garsūs šūkiiai

„...Norėčiau būti toj rikiuotėj...“ skambėdavo kadaise stovykloje, o š.m. kovo 13 d. Pasaulio lietuvių centro, Lemonte, sienas drebinę „Aušros vartų/Kernavės“, „Nerijos“ ir „Lituanoicos“ tuntų šūkiiai Kaziuکو mugės atidarymo metu, sukėlė norą vėl būti toj rikiuotėj...

Abu Chicagoje leidžiami lietuvių laikraščiai paminėjo šių mugę. „Draugo“ (kovo 15 d.) pirmame puslapyje rašoma: „Skautų Kaziuکو mugė – kaip niekad gausi“, o „Amerikos Lietuvis“ (kovo 17 d.) – „Kaziuko mugė kasmet vis gausesnė“. Džiaugiamės.

Kelios akimirks iš 52-osios Kaziuکو mugės Chicagoje:

Pal. Jurgio Matulaičio misijoje kapelionas, mūsų Brolis – v.s.fil. Antanas Saulaitis, SJ šv. Mišias atnašavo pasidabinęs žaliu kaklaraiščiu, skaitinius pavyzdinai skaitė Daumantė Kaveckaitė, Gintarė Daulytė, Mantas Naris ir Vidas Kulbis, Taikos šviesą iš Betliejaus prie altoriaus atnešė dvi jūrų skautės.

Mugės atidarymui vadovavo j.v.s.fil. Taiyda Chiapetta (žiūr. nuotrauką viršelyje). Jūrėivių metai. Scenoje balta burė, mėlyna „banga“. Sesė Taiyda sako, kad šiais metais yra trys jubiliejai – 90 metų nuo jūrų skautų įstėigimo Lietuvoje, 75 – sesėms jūrų skautėms ir 40 metų „Nerijos“ jūrų skaučių tuntui. Visų trijų



40-tą gimtadienį švenčiantis
jūrų skaučių „Nerijos“ tuntas



Šv. Mišios Pal. Jurgio Matulaičio
misijoje, Lemont, IL

tuntų atstovai - Ieva Skeberdytė, Alana Jodwalytė ir Gilius Aleksa linksmai iškelia aukštyn Jubiliejų skaičius ir skamba garsus Valio! Ilgamečiai jūrų skautų vadovai j.v.s.dr. Algis ir j.v.s. Vija Pauliai atidaro 52-ąją Kaziuko mugę.

Jaunimo rūmų salės šonuose tuntų ir ASS filiterių skyriaus paviljonai, o viduryje keturiomis eilėmis skautų svečių prekystaliai. Kai iširikiavo skautai – pilna salė. O tas šūkių garsumas!... Tik praėjo pro visus garbingieji svečiai ir pabiro jaunimas – vieni į pareigas prie savo draugovių, kiti į žaidimus ar loterijas. Lietuvių fondo salėje valgykla - kvepia didžkukuliais, koldūnais, dešromis, kopūstais. Kavinė įsikūrusi dar kitoje salėje, kurią nelengva surasti tuose lietuvių centro labirintuose. Ten – ilgiausias stalas įvairiausių saldumynų. Ir visose vietose labai stropiai darbuojasi tuntų vadovai ir jiems padėti atėję skautų, skaučių tėveliai.

Laiptais, koridoriais skubant iš salės į salę, staiga –

rami, šviesi oazė – LSS Archyvas/muziejus. Duris atvėrę, archyvo vadovai kviečia į vidų. Kaip čia gražu! Ant sienų nuotraukos senųjų „Skautų aidų“, vadovų, įvairiausių stovyklų ženklų, gairių, gairėlių ir t.t. Eini aplink ir ...va, buvau šitoj stovykloj..., čia mano buvę vadovai..., na, šito suvažiavimo datos neprisimenu..., aah ašimenu, kas padarė šį medžio rankdarbį!... Nepaprasta!

Kaziuko mugės Chicagoje dalyvių ir lankytojų gausa buvo ir, atrodo, tebėra antros po Dainų ir Tautinių šokių švenčių. Visada čia galėjai susitikti seniai bematytus pažįstamus. Šiandien... mano kartos pažįstamų nedaug, bet dar džiaugiamės susitikusios trys darbininkės išpirmosios mugės – v.s. Vanda Aleknieienė, v.s. Albina Ramanauskienė ir aš. Kiti darbininkai, ruošėjai, vadovai, dalyviai – trečioji, ketvirtoji skautų karta išseivijoje. Ir jų eilės žydi nuo žalių žaliausių iki baltų balčiausių kaklaraiščių!

v.s. Alė Namikienė
Nuotraukos iš AVK tinklapijo ir AN.



Jau skamba garsas AVK tunto šakis!



Paukštyčių ir liepsnelių eilė



*Skautių ir skautų darbams nėra galo...
Tunto loterijoje darbuojas
s.fil. Julija Valaitytė-Deuchle, praėjusioj
stovyklų vadovavusi jaunų šeimų pastovyklei,
ps. fil. Tina Buntinienė, „Juzės Augustaitytės
Vaičūnienės“ būrelto vadovė,
s. fil. Vida Brazaitytė, Vydūno fondo valdybos
sekretorė, ateinančios tautinių šokių šventės
2012 m. meno vadovė.*



*Virtuvėje tūkstančiai cepelinų plaukė dėžėse,
padažas – statinėse... juos į valgyklą siuntė
j.ps. Aleksas Rimeika, v.s.fil. Romas Rupinskas
(pasakęs, kad pora mėnesių nebežiūrės į
cepelinus) ir s.v. Tomas Rupinskas.*



v.s.fil. Laima Rupinskienė ir v.s.fil. Alvida Rukuižienė. Sesės Laimos namuose kelis mėnesius „Aušros vartų-Kernavės“ tunto rankdarbių būrelis renkasi Kaziuکو mugės ruošai. Jos aukoja ne tik savo laiką, darbą, bet ir lėšas tunto gerovei.

Prie „Lituanicos“ tunto prekybos būd s.fil. Algis Tamošiūnas

„Dingusios iš žemėlapių...“ „Sietuvos“ draugovė pristatė svarbią knygą

2011 m. Philomel Books, a division of Penguin Young Readers Group, išleistas Rūtos Šepetytės knygos „Between Shades of Gray“ applanke rašoma, kad nuo 1941 iki 1990 m. Lietuva, Latvija ir Estija buvo dingusios iš žemėlapių. Taip. Tą mes visi esame skaudžiai pergyvenę.

Balandžio 8 d. vyr. skaučių/skautininkių „Sietuvos“ draugovė, vadovaujama v.s.fil. Vilijos Kerelytės, suruošė visuomenei „Between Shades of Gray“ knygos pristatymą, dalyvaujant ir autorei. Pasaulio lietuvių centre esančiame Dailės muziejuje susirinko gražus būrys knygos mylėtojų. Visus pasveikindama, šventę pradėjo draugininkė V. Kerelytė. „Anderson's Bookshops“ savininkė Becky Anderson labai gražiai pristatė knygos autorę ir pasakė, kad tą dieną Rūta Šepetytė jau buvo susitikusi per tūkstantį mokinių Naperville mieste ir, kad

domėjimasis šia knyga yra didelis. Rūta Šepetytė pasidžiaugė knygos pasisėkimu, tą savaitę knyga jau buvo laikraščio „The New York Times“ labiausiai perkamų knygų sąrašo dešimtuکه (vaikų literatūros skyriuje). „Between Shades of Gray“ novelė apie trėmimą per Rusijos platybes į pačią šiaurę ir tas baisias kančias parašyta jauniems skaitytojams, o mums, tasdienas pergyvenusiems ar apie jas iš artimųjų girdėjusiems – vėl atsiveria skaudūs prisiminimai. Kalbėdama, Rūta Šepetytė ašarodama sakė, kad išvežtieji „yra tikrieji didvyriai, nepalūžę savo sielose“.

Buvo nepaprastas vakaras. Ačiū v.s.fil. Vilijai Kerelytei ir „Sietuvos“ draugovės senėms šią šventę suruošusioms ir visus maloniai priėmusioms gražiomis vaišėmis.

v.s. Alė Namikienė



Su „Between Shades of Gray“ autore balandžio 8 d. PLC, Lemonte: Becky Anderson, Birutė Vilutienė, Rasa Šepetytė, Vilija Kerelytė, Nijolė Balzarienė, Aušrelė Sakalaitytė, Irena Kriaučeliūnienė, Rita Fabijonienė, (vos motasi) Aldona Kaminskienė, Marytė Černiūtė, Janina Mozoliauskienė ir Marija Remienė.



Rūta Šepetytė ir „Skautų aidą“ bendradarbė s. Rita Fabijonienė



Rūta Šepetytė ir „Skautų aidą“ bendradarbė v.s.fil. Ritonė Rudaitienė

Sesė Nijolė kalbasi su kukabura Vienuoliktąji v.s. Nijolės Jankutės Užubalienės knyga – „PAŠNEKESIAI SU KUKABURA“

Džiugi 2011-ųjų metų pradžia – Vilniuje išleista Nijolės Jankutės knyga jau pasiekė skaitytojus. Knygos redaktorė Audronė V. Škiudaitė, maketas ir viršelis Daumanto Girininko. Spausdino UAB „Baltijos kopija“ Vilniuje. Tiražas 200 egz.

Nuo 1950 m., kai v.s. Nijolė Užubalienė laimėjo „Draugo“ dienraščio skelbtą novelės konkursą, su-

laukėm jos knygų vaikams – „Žebriuko nuotykių miške“, „Danutė stovyklauja“, „Kaip Algiukas vėjo ieškojo“, „Karilė ir jos draugai“, „Šamo ežero sekliai“, „Kelionė į septintąją stoją“ ir jaunimui bei suaugusiems – „Nuo devynių iki pirmos“, „Saulėgrąžų tvanas“, „Atvirukai“ ir poezijos – „Vasara išeina“. Be to sesė Nijolė yra Vyresniųjų skaučių dainos, 1988 m. Tautinės



v.s. Nijolė Jankutė-Užubalienė Lietuvių sodyboje, Anoj pusėj Žemės.

stovyklos dainos „Tu – mano Letuva“, 2003 m. Jubiliejinės „Mindaugo“ stovyklos ir kelių kitų skautams dainų autorė. 1979-1981 m. ir 1985-1987 m. ji redagavo Skaučių seserijos Vyr. Skautininkės biuletinį „Gabija“, o 1988-1998 m. buvo „Skautų aido“ redaktorių „Pelėdų“ skilties narė.

Australijoje, netoli Sydney, sesė Nijolė gyvena nuo 2005 m. Tai ten ji ir „kalbasi“ su kukabura, kuri yra – „mano simpatija! Tai nedidukė, pilkakaklė, juodasparnė, aštriasnapė kukabura (kookaburra). Gražiai giedoti ji nemoka. Ji tik kvatoja seno gandonešio juoku, bet greit susidraugauja, jei tik pašeri kokiu mėsgaliu“.

„Pašnekėsiai su kukabura“ yra straipsnių rinkinys. Kelis iš jų esame skaitę „Draugo“ dienaštyje, „Skautų aide“. Gražiai, įdomiai rašo apie savo keliones Anoj pusėj Žemės, pažintų su aborigenais, gyvenimą Lietuvių sodyboje. Vienoje ilgoje kelionėje, prie Kata-Tjuta – Visi renkamės prie didžiulio laužo, prie ilgų stalų su

kepsniais, vynu, arbata. Naktis šalta, skaidri kaip deimantas. Mėnesiena, galybė žvaigždžių.... Bet nei vynas, nei arbata manęs nesusildo. Nuslenku prie laužo, kur būrelis keleivių šildosi ir dainuoja. Tarp jų ir mūsų iškalbingoji Linda. Ji niūniuoja tokią pažįstamą melodiją, kad akimirksniu atsiduriu Čikagos skautų stovykloje anais tolimais laikais... Apie tai pasakau Lindai, kuri pasigiria irgi buvusi skautukė. Sukimbam abi už parankių ir, aplink laužą žingsniuodamos, užtraukiam dviem kalbom: „Campfire, campfire“, „Laužas dega“, „We are singing“, „Mums gera ir linksma!“ Tikrai linksma ir nebešalta.

Prieš paskutiniame knygoje straipsnyje v.s. Nijolė Jankutė Užubalienė sako kukaburai:



Nijolė Jankutė
**PAŠNEKESIAI
SU KUKABURA**

„Štai tau dešrelės gabaliukas, kukabura! Negnybk man į pirštą, mandagiai nuryk ir paklausyk apie tai, kad kovas man nepamirštamasis mėnuo, kaip ir vasaris. Jie abu šviesiom raidėm įsirašė į Lietuvos istoriją. Daugeliui mūsų 1918-ųjų Vasario 16-oji asmeniškai nepatirta, nes dar nebuvom gimę, bet 1990 m kovo 11-oji jau ryškus atminimas, nuostabi diena, rodos, išaušusi tik vakar! Tos gausios, džiaugsmingos išsivijos demonstracijos gyvenamų kraštų miestuose, sava ir svetima spauda, pilna tų nepakartojamai linksmų žinių, mus visus tąsyk apsiautusių suprantančių pergalės šydu. Kaip gaila, kad tas šydas tapo kasdieniu rūbu... Apie šį, Lietuvos istorijoje ypatingą, momentą dar bus daug

rašoma ir kalbama, todėl, lietuviai, kur tik bebūtų, džiūgauja! Be to, jau prieš 1000 metų Kvedlinburgo metraštininkas žąsies plunksna kovo mėn. 9 d. užrašė – Lituae – lietaus kraštas. Tas kraštas ilgai buvo nežinomas ir paslaptingas, iškilęs ir kritęs, marintas – nenumiręs, mintas – nesumintas, trintas – neištrintas ir vėl iš pelenų kaip feniksas pakilęs – laisvoji paukštė – Lietuva! Nors esu labai toli nuo jos, bet ji man brangi ir sava, kaip tau tavo lizdas šitame miške, kukabura!“

Sveikiausių, ilgiausių metų, Sese Nijole, ir lauksim sekančios knygos!

v.s. Alė Namikienė

43
LSS VADOVYBĖS RINKIMŲ PREZIDIUMO
BIULETENIS NR. 1
2011. 05. 06

KVIESLYS REGISTRUOTIS

1. LSS tarybos pirmininkas patvirtino s. Gintarą Aukštuolį 'LSS Vadovybės rinkimų' Prezidiumo pirmininku. Ši informacija buvo išsiųsta LSS tarybos nariams ir spaudai.
2. Pagal 'LSS vadovybės rinkimų nuostatus' teisę dalyvauti rinkimuose ir balsuoti nustato šakų vadijos, rajono vadas/ė ir Tarybos Pirmija.
3. Teisę turinčių balsuotojų sąrašai jau gauti iš aukščiau minimų organų. Šis KVIESLYS REGISTRUOTIS yra siunčiamas kiekvienam/ai esančiam gautuose sąrašuose.
4. Balsavimo lapus gaus tik tie, kurie užsiregistruos 'LSS Vadovybės rinkimų Prezidime'.
5. Kartu su šiuo kviesliu siunčiame:
 - a. **Registracijos lapą** kuriame LSS narys/ė pasisako ar dalyvaus rinkimuose ir kurioje ar kuriose šakų rinkimų dalyse dalyvaus. Pavyzdžiui A.S.S. ir brolijos ar seserijos dalyse. Visi gali dalyvauti 'bendroje dalyje' ir net dviejose šakų dalyse, jei turi teisę abejose šakų dalyse dalyvauti. Neužsiregistravęs narys/ė negaus balsavimo lapų.
ASS dalyje gali dalyvauti tik nariai pristatyti ASS sąrašu,
 - b. **Pasisakymo ir/ar siūlymo lapą.** Kiekvienas balsuojantis narys/ė gali pristatyti siūlymus sekančios LSS tarybos įvertinimui.
 - c. **Kandidato/ės/ų siūlymo lapą 'Bendroje dalyje'.** Kartu reikia pristatyti ir kandidato raštišką sutikimą kandidatuoti ir trumpą kandidato/ės biografiją.
 - d. **Kandidato/ės/ų siūlymo lapą 'Šakų dalyje'.** Kartu reikia pristatyti ir kandidato raštišką sutikimą kandidatuoti ir trumpą kandidato/ės biografiją.
 - e. **Voką** sugrąžinti **registracijos lapą, kandidatų siūlymus, bei pasisakymus**
6. Registracijos lapas ir kita prašoma informacija turi būti sugrąžinta iki 2011.08.01.

Grašinti: **LSS VADOVYBĖS RINKIMŲ PREZIDIUMAS**
s. fil. Gintaras Aukštuolis
727 Forest Road
La Grange Park, IL 60526
USA

7. LSS Vadovybės rinkimai bus vykdomi pagal 'LSS Vadovybės rinkimų nuostatus' kurie randasi tinklapyje: www.skautai.net. Ten rasite ir pilną teisę turinčių rinkimuose dalyvauti sąrašą.
8. Prezidiumo sąstatas: s. fil. Gintaras Aukštuolis, pirmininkas, v.s. fil. Romas Fabijonas, s. Edis Andriušis, s. fil. dr. Robertas Vitas.

*Budėkime,
s. fil. Gintaras Aukštuolis
LSS Vadovybės rinkimų prezidiumo pirmininkas*



VYRESNĖS SKAUTĖS IR GINTARĖS

REDDE QUOD DEBES = Gražink skolą

Vyresnės skautės/ gintarės turėtų taip galvoti, pagal lotynų posakį. Kiekviena sesė yra skolinga savajai bendruomenei, kurioje ji išaugo, ir savajai organizacijai, kuri ją nuo mažens ugdė būti geresniu žmogumi. Prisimenant skautų šūkį: Dievui, Tėvynei, Artimui, vyresnė skautė/ gintarė savo skolą gražina, perduodama jaunesnei sesei tai, ką ji pati iš skautybės gavo. Yra užtenkamai progų sesėms veikti, dirbti ir padėti. Tik reikia pareigos jausmo, noro ir šiek tiek direktyvų.

Noro ir pareigos jausmo sesei niekas dovanoti negali, jei ji pati to neturi. Sesės, davusios įžodį, širdyse nešiojasi tų gerųjų darbų variklius - norą ir pareigą.

Svarbiausia prisiminti, kad ne kiekviena vyresnioji skautė/ gintarė nori ar privalo būti vadove. Ji lavinasi ir dirba toje skautybės plotmėje, kurią labiausiai mėgsta. Norinčioms būti vadovėmis, dar reikia didesnio pasiruošimo.



<https://sites.google.com/site/grazinkskola1918/home>

„Skautų aido“ stovyklinis konkursas



Vydūno fondas skelbia 2-ąjį SKAUTŲ AIDO stovyklinį konkursą.

Kūrybos temos

- 2 puslapių montažai (aprašymai su nuotraukomis)
- Stovykliniai rašiniai:
 - „Pareigingas stovyklautojas“
 - „Rūpestingas vadovas“
 - „Nepamirštama stovyklos diena“
 - „Mes – gamtos draugai“
- Stovyklinė fotožurnalistika (1 puslapio su paaiškinimais)
 - Idomios stovyklinės akimirkos
 - Mokomės skautauti
 - Skautiškas žaidimas
 - Kūrybingi skautai

Amžius

- I grupė: 10-14 m.
- II grupė: 15-17 m.
- III grupė: 18-20 m.
- IV grupė: 21+ m.



Premijos

KATEGORIJA	10-14 m.	15-17 m.	18-20 m.	21+ m.
Montažai	1 po 50 dol., 2 - 25	1 po 50 dol., 2 - 25	1 po 50 dol., 2 - 25	1 po 100 dol., 1 - 50
Rašiniai	1 po 50 dol., 2 - 25	1 po 50 dol., 2 - 25	1 po 50 dol., 2 - 25	1 po 50 dol., 2 - 25
Nuotraukos	1 po 50 dol., 2 - 25	1 po 50 dol., 2 - 25	1 po 50 dol., 2 - 25	1 po 50 dol., 2 - 25
Australijos skautams	Po 25 dol. kiekvienai temai ir amžiaus kategorijai.			

Vertinimo komisija

Vertinimo komisiją sudarys 3 tuntininkai iš atskirų LSS rajonų ir 3 skautai akademikai.

Konkurso laikotarpis

Nuo 2011 m. birželio 18 d. iki rugsėjo 5 d.

Stovyklinius konkursinius darbus siųsti iki rugsėjo 12 d. (Australijos skautams iki 2012 m. kovo 1 d.):

SKAUTŲ AIDO stovyklinis konkursas
c/o Vydunas Youth Fund
14911 127th St.
Lemont, IL 60439

arba

vyduno.fondas@sbcglobal.net

Prašom pranešti el. paštu, jei siųsite konkursinį darbą paprastu paštu.

Konkursiniai darbai bus išspausdinti stovykliniame SKAUTŲ AIDO numeryje

Skautai tapo „The Way Back“ filmo mėgėjai

Prit.s.v. s.fl. Tomas Dundžila

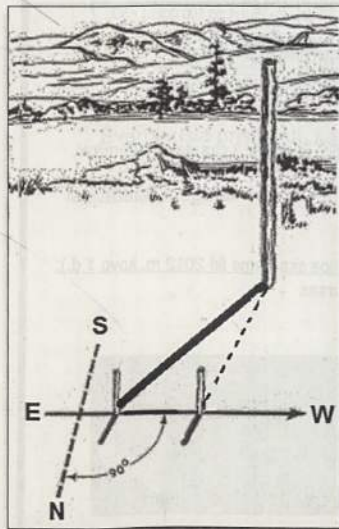
Neseniai išėjo filmas „The Way Back“. Filmo siužetas yra apie ištremtus kalinius Sibire, kurie Antro Pasaulinio karo metu nutaria pabėgti iš gulago darbo stovyklos ir trauktis į pietus iki Mongolijos. Pasiekę Mongoliją, jie pastebi, kad ir ten komunistai jau atėję į valdžią, tai turi bėgti toliau. Peržengia Gobi dykumą ir Himalajų kalnus kol pasiekia Indiją. Visa kelionė viršijo 4000 mylių (6000 km). Filmas buvo nominuotas Oscar premijai.

Yra kelios priežastys kodėl šis filmas svarbus lietuviams skautams. Pirmą – „The Way Back“ filmo direktoriaus pavaduotojas (associate producer) yra lietuvis Marius Markevičius, augęs ir tebe-gyvenantis Kalifornijoje. Antra – filmas ryškiai pavaizduoja Sovietų Sąjungos žiaurumą, Sibiro kalėjimų siaubingą būklę ir žmonijos nesvyruojantį laisvės troškimą bei drąsą. Trečia – filmo pagrindinė siužeto linija kilo iš autoriaus Sławomir Rawicz 1956 metais išleistos knygos „The Long Walk“. Vienas iš knygoje minimų pabėgėlių buvo lietuvis Zacharijas Marčinkovas. Panašiai į raš. Tom Clancy parinktą lietuvių būti „Red October“ povandeninio laivo kapitonu. Galime didžiulius, kad Rawicz parinko lietuvių būti vienu iš jo knygos asmenybių.

Siūlau skautams pamatyti šį filmą ir net suruošti prityrusiems skautams ir vyresniems filmo vaka-rą, kuriame būtų galima įdomiai parodyti mūsų protėvių istoriją.

Yra ir praktiška priežastis kodėl skautams būtų šis filmas įdomus. Kai belaisviai jau buvo pabėgę iš gulago, jie turėjo nustatyti kelio kryptį, bet neturėjo kompasu. Nesykj filme rodo vadovą dedant akmenėlius ant žemės šalia šešėlio ir stebklingu būdu nustatant pietų kryptį. Kaip jis tai atliko? Sese, broli, ar pats esi tai išbandęs?

Toliau išaiškinsiu kaip galima nustatyti kryptį naudojant lazdelę ir du akmenėlius ar mažesnius pagaliukus. Svarbu, kad saulė šviestų ir matytusi šešėliai.



1. Rask lygią vietą, kur bus galima įsmeigti lazdelę į žemę. Pažymėk šešėlio galą su akmeniu ar šakele.
2. Palauk 10-15 minučių iki šešėlis pajudės kelis inčus (cm). Pažymėk naują poziciją tokiu pat būdu kaip ir pirmą sykį.
3. Nubrėžk tiesią liniją per šiuos du punktus. Tai bus apytikriai rytų-vakarų linija.
4. Atsisotok, kad kojų pirštai liestų nubrėžtą liniją, o saulė šviestų į veidą.
5. Jei gyvenate šiaurės pusrutulyje – žiūrėsite į pietus. Rytai bus kairėje pusėje, šiaurė – už nugaros, o vakarai – dešinėje. (Jei gyvenate pietų pusrutulyje, žiūrėsite į šiaurę.)

Jei nesate tikri, kuri kryptis yra į rytus ir kuri į vakarus, laikykites šios paprastos taisyklės – visoje žemėje pirmo šešėlio ženklas visada bus daugiau į vakarus negu antras.

Linkiu, kad rastumėt kelią į namus.

Šiaurės pusrutulyje šešėliai ir pasaulio šalys taip atrodo.



LSS TARYBOS PIRMIJOS PRANEŠIMAI

LSS Tarybos pirmininko v.s.fil. Ginto Taoro įsakymu Nr. 24, 2011 m. vasario 19 d. 50 metų Skautavimo ženklelis suteikiamas s. Vytautui Staškui, pradėjusiam skautauti Lietuvoje. (Pomirtinis įteikimas) Ženklelį ir pažymėjimą Tarybos pirmininkas įteikė s. Vytauto našlei, p. Angelei Staškuvienei, Clevelande.

LSS Tarybos pirmininko v.s.fil. Ginto Taoro įsakymu Nr. 25, 2011 m. kovo 7 d. į paskautininkio,-ės laipsnį pakelti:

s.v.v.sl. Ronaldas Bartninkas, Hamiltono vietininkija, Hamilton, ON
 vyr.sk. v.sl. Monika Murauskienė, „Šarūno“ vietininkija, Atlanto raj. NJ
 s.v.v.sl. Tomas Šernas, „Šarūno“ vietininkija, Atlanto raj. NJ
 vyr.sk. v.sl. Daria Žaliūnaitė-Francesco, „Kun.Gražinos“ būrelis, Los Angeles, CA

Į skautininko,-ės laipsnį:

ps. Milita Nasvytienė, FSS skyrius, Cleveland, OH
 ps. Jonas Rukšėnas, „Džiugo“ tuntas, Melbourne, Australia

Už Nuopelnus ordinu apdovanotas:

s. Steps Matas, FSS skyrius, Cleveland, OH

LSS Vyriausios skautininkės s.fil. Rūtos Baltaduonytės-Lemon įsakymo Nr. 27 pataisymas: Ažuolo vadovų mokyklos nustatyta programą baigė ir gauna AŪM ženklelį bei turi teisę dėvėti pilką AŪM kaklaraištį 2009 m. laidos Nr. 161 – prit skautas Aleksas Jučas, „Lituanicos“ tuntas, Chicago, IL.

LSS Vyriausios skautininkės s.fil. Rūtos Baltaduonytės-Lemon įsakymu Nr. 29, 2011 m. kovo 18 d. – Gintaro vadovų mokyklos nustatyta programą baigė ir gauna GVM ženklelį bei turi teisę dėvėti pilką GVM kaklaraištį, 2009 m. GVM laidos skautės: 217 – vyr.sk. Diana Ramanauskaitė, „Aušros vartų-Kernavės“ tuntas, Chicago, IL, vyr.sk. Regina Ramanauskaitė, „Aušros vartų-Kernavės“ tuntas, Chicago, IL, vyr.sk.kand. Veronika Sriubiškytė, „Šatrijos“ tuntas, Toronto, ON.

LSS Vyriausios skautininkės s.fil. Rūtos Baltaduonytės-Lemon įsakymu Nr. 30, 2011 m. kovo 18 d. – Ažuolo vadovų mokyklos nustatyta programą baigė ir gauna AVM ženklelį bei turi teisę dėvėti pilką AVM kaklaraištį, 2009 m. AVM laidos skautas 162 – prit.sk. Rimvydas Šoliūnas, „Lituanicos“ tuntas, Chicago, IL

SKAUTŲ AIDAS
802 North Waiola
La Grange Park, Il 60526

MACKINAC BRIDGE

LITUANIKOS SKYRIUS
M.Mazydo Biblioteka
GEDIMINO Pr. 51
VILNIUS, LT-01504
LITHUANIA

